

ZASTUPNIČKI DOM SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Na osnovi članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VETERINARSTVU

Proglašavam Zakon o veterinarstvu, koji je donio Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske na sjednici 18. lipnja 1997.

Broj: 081-97-1064/1

Zagreb, 26. lipnja 1997.

Predsjednik
Republike Hrvatske
dr. Franjo Tuđman, v. r.

ZAKON

O VETERINARSTVU

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje zaštita zdravlja životinja, provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, unapređivanje reprodukcije životinja, veterinarska zaštita okoliša, ustroj i provedba zaštite zdravlja životinja, ustroj veterinarske inspekcije i druga pitanja bitna za veterinarstvo.

(2) Ustroj i provedba zaštite zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva od interesa su za Republiku Hrvatsku.

Članak 2.

U ovom Zakonu pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. Životinje - kopitari (konji, magarci, mazge i mule), papkari (goveda, ovce, koze i svinje), perad (kokoši, pure, guske, patke i druga domaća perad i pernata divljač), ukrasne i egzotične ptice i životinje, psi, mačke, kunići, pčele, dudov svilac, ribe, rakovi, žabe, puževi, drugi mekušci, školjke, ježinci, kornjače, pijavice, divljač, zvijeri i laboratorijske životinje.
2. Životinje za klanje - kopitari, papkari, perad, kunići te divljač iz uzgajališta, meso kojih je namijenjeno za prehranu ljudi.
3. Životinjski proizvodi - mesni i riblji proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, hranidbi životinja, za farmaceutsku uporabu, za industrijsku uporabu, ili uporabu u poljodjelstvu:
 - a) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi jesu sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom stanju namijenjeni za prehranu ljudi, mlijeko, jaja i proizvodi od mlijeka i jaja i med (namirnice životinjskog podrijetla),

- b) meso je bilo koji jestivi dio trupa životinje za klanje i jestivi nusproizvodi klanja,
 - c) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni hranidbi životinja: mesno brašno, riblje brašno, koštano brašno, jetreno brašno, krvno brašno, brašno od perja i drugi životinjski proizvodi kao i hrana za životinje koja u svom sastavu sadrži životinske proizvode,
 - d) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi: sirova koža, krvno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog podrijetla kada su namijenjeni industrijskoj uporabi,
 - e) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni farmaceutskoj uporabi: organi, žljezde, životinjsko tkivo i tjelesne tekućine, koji se koriste u pripremi farmaceutskih proizvoda.
4. Konfiskat - životinski proizvod koji je veterinarsko-zdravstvenim pregledom ocijenjen zdravstveno neispravnim.
 5. Životinski proizvod namijenjen utilizaciji - konfiskat, određeni nejestivi nusproizvodi klanja, te valionički otpaci.
 6. Otpadna životinska tvar - tekući i kruti gnoj i stajnjak.
 7. Uvjetno grlo - životinja ili skupina istovrsnih životinja težine 500 kilograma.
 8. Klaonica - objekt koji se rabi za klanje životinja u skladu s odredbama ovoga Zakona.
 9. Rezidua - ostatak tvari s farmakološkim djelovanjem, ostatak njihovih metabolita i drugih tvari koje se prenose na životinske proizvode i mogu biti škodljive za ljudsko zdravlje.
 10. Službeni uzorak - uzorak uzet prema propisanom postupku tijekom inspekcije životinja i životinjskih proizvoda, te provedbe mjera radi zaštite zdravlja životinja, mjera za otkrivanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti.
 11. Epizootiološko područje - Epizootiološka jedinica. Epizootiološko područje je područje županije odnosno Grada Zagreba, a epizootiološka jedinica je područje općine, odnosno grada.
 12. Posjednik životinje - svaka pravna ili fizička osoba koja je kao vlasnik, korisnik ili čuvar, izravno odgovorna za zdravlje i dobrobit životinje.
 13. Zaštita zdravlja životinja - zaštita od zaraznih i nametničkih bolesti utvrđenih ovim Zakonom, suzbijanje bolesti zajedničkih ljudima i životnjama (u dalnjem tekstu: zoonoze), i zaštita od drugih zaraznih, nametničkih i organskih bolesti.
 14. Veterinarski ured - područna jedinica Ministarstva poljoprivrede i šumarstva osnovana za obavljanje određenih upravnih, inspekcijskih i drugih stručnih poslova iz područja veterinarstva u županijama, odnosno Gradu Zagrebu.
 15. Ministarstvo, odnosno ministar - Ministarstvo poljoprivrede i šumarstva, odnosno ministar poljoprivrede i šumarstva.
 16. Utilizacija - dozvoljeni postupak neškodljivog iskorištenja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, rasijecanja, obrade i prerade mesa, ribe, divljači, mlijeka, jaja, meda, preradom u proizvode namijenjene hranidbi životinja ili industrijskoj uporabi koja se obavlja u odobrenim objektima za utilizaciju.
 17. Neškodljivo uklanjanje - propisani postupak neškodljivog uklanjanja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, rasijecanja, obrade i prerade mesa, ribe, divljači, mlijeka, jaja, meda i životinjskih proizvoda namijenjenih hranidbi životinja ili industrijskoj upotrebi, kada se iz veterinarsko-zdravstvenih razloga i zaštite zdravlja ljudi, ne smiju ili se ne mogu iskoristiti daljom preradom, a koji se obavlja u odobrenim objektima za neškodljivo uklanjanje, zakapanjem u stočnim grobljima, jamama grobnicama ili spaljivanjem.
 18. Uprava - Uprava za veterinarstvo u sastavu Ministarstva.
 19. Ravnatelj - ravnatelj Uprave.
 20. Monitoring - sustavno praćenje: zaraznih bolesti životinja; onečišćivača u stočnoj hrani, izlučevinama i tjelesnim

tekućinama životinja, njihovim tkivima i organima te u proizvodima životinskog podrijetla namijenjenim prehrani ljudi; korištenjem utvrđenih načina odabira uzoraka i dijagnostičkih i analitičkih postupaka.

21. Veterinarsko javno zdravstvo - obuhvaća poslove iz djelokruga inspekcije životinja i životinskih proizvoda te veterinarske zaštite okoliša, a koji su izravno ili neizravno u ulozi zaštite zdravlja ljudi od zoonoza, od bolesti i škodljivih rezidua, koje se namirnicama životinskog podrijetla mogu prenijeti na ljude (alimentarne infekcije i intoksikacije) te drugih bolesti koje mogu ugroziti zdravlje ljudi.

22. Veterinarska zaštita okoliša - postupci, uvjeti i mjere koje je potrebito poduzimati tijekom uzgoja, držanja, rukovanja i zaštite zdravlja životinja; tijekom obrade, prerađe, pohrane i prometa životinskih proizvoda i utilizacije lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja te otpadnih životinskih tvari; čija je svrha sprečavanje onečišćenja okoliša.

Članak 3.

(1) Veterinarstvo, u smislu ovoga Zakona, je zaštita zdravlja životinja, suzbijanje zoonoza, osiguravanje zdravstveno ispravnih i neškodljivih proizvoda životinskog podrijetla te drugi poslovi veterinarskog javnog zdravstva, promicanje reprodukcije životinja i veterinarska zaštita okoliša (u dalnjem tekstu: veterinarska djelatnost).

(2) Djelatnost iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati fizičke i pravne osobe pod uvjetima i na način propisanim ovim Zakonom.

(3) Pojedine poslove iz stavka 1. ovoga članka, mogu obavljati samo pravne osobe, koje ispunjavaju posebne uvjete, na temelju ovlasti Uprave (u dalnjem tekstu: ovlaštene veterinarske organizacije).

Članak 4.

(1) Inspekcija životinja i životinskih proizvoda, u smislu ovoga Zakona, je veterinarsko-zdravstveni pregled, kontrola i nadzor, koji se provode nad životnjama, životinskim proizvodima, životinskim sjemenom i oplođenim jajnim stanicama, objektima, opremom i sredstvima, radi zaštite zdravlja ljudi i životinja, veterinarske zaštite dobrobiti životinja, odnosno radi utvrđivanja zdravstvenog stanja životinja i zdravstvene ispravnosti životinskih proizvoda, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti ljudi i životinja ili na drugi način ugroziti njihovo zdravlje.

(2) Inspekcija iz stavka 1. ovoga članka, odnosi se na sredstva i uvjete prijevoza, utvrđivanje identiteta i mesta podrijetla životinja, uzimanje službenih uzoraka te na laboratorijske pretrage.

(3) Inspekcija iz stavka 1. i 2. ovoga članka provodi se u skladu s odredbama ovoga Zakona te pravilima struke i znanosti.

Članak 5.

(1) Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona, dužne su na zahtjev posjednika životinje pružiti odgovarajuću veterinarsku uslugu.

(2) Posjednici životinja obvezni su provoditi mjere za otkrivanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti na način i u rokovima utvrđenim ovim Zakonom te skrbiti o zdravlju i dobrobiti životinja.

II. ZAŠTITA ZDRAVLJA ŽIVOTINJA

1. Mjere zaštite zdravlja životinja

Članak 6.

Zaštita zdravlja životinja provodi se radi osiguranja uzgoja i proizvodnje zdravih životinja, higijenski i zdravstveno ispravnih životinskih proizvoda, zaštite ljudi od zoonoza, te osiguranja dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša.

Članak 7.

Mjere zaštite zdravlja životinja, u smislu ovoga Zakona, jesu:

1. provedba mjera za otkrivanje, sprečavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih i nametničkih bolesti,
2. suzbijanje zoonoza,
3. zaštita životinja od drugih zaraznih i nezaraznih bolesti,
4. sprečavanje i otkrivanje onečišćenja životinja i životinjskih proizvoda onečišćivačima biološkog i kemijskog podrijetla,
5. liječenje oboljelih životinja, obavljanje kirurških zahvata na životnjama i drugih poslova vezanih uz zdravstvenu zaštitu životinja,
6. osiguravanje pravilnog razmnožavanja životinja, sprečavanje poremećaja plodnosti, liječenje neplodnosti životinja, sprečavanje i liječenje uzgojnih bolesti te bolesti podmlatka životinja,
7. provedba mjera zdravstvene zaštite pri dobijanju i pripremi sjemena za umjetno osjemenjivanje, dobijanju i presađivanju oplođenih jajnih stanica i embrija, pohrani i raspodjeli sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica i embrija te umjetno osjemenjivanje životinja, sprečavanje i otkrivanje nasljednih bolesti životinja.
8. osiguravanje zoohigijenskih i drugih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta uzgoja i korištenja životinja i očuvanje zdravlja i pravilne hranidbe životinja,
9. veterinarska zaštita dobrobiti životinja,
10. opskrba veterinarskim lijekovima i pomoćnim ljekovitim sredstvima pri izravnom pružanju usluga zaštite zdravlja životinja,
11. obavljanje trgovine veterinarskim lijekovima na malo,
12. dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija te radiološka dekontaminacija životinja, i životinjskih proizvoda, zemljišta, objekata, opreme i drugih predmeta,
13. veterinarska zaštita okoliša u svezi sa: zaštitom zdravlja životinja u primjeni veterinarskih farmakoloških sredstava; uzgojem i držanjem životinja i mogućih negativnih utjecaja na okoliš; obradbom, preradbom, pohranom i prometom životinjskih proizvoda te utilizacijom lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i otpadnih životinjskih tvari,
14. veterinarsko-stočarsko prosvjećivanje.

2. Zaštita životinja od zaraznih bolesti

a) Zarazne bolesti

Članak 8.

Zarazne bolesti životinja, čije je sprečavanje i suzbijanje od interesa za Republiku Hrvatsku, u smislu ovoga Zakona jesu:

A. OSOBITO OPASNE ZARAZNE BOLESTI

1. afrička svinjska kuga Pestis africana suum
2. bolest kvrgave kože Lumpy skin disease
3. bolest plavog jezika Bluetongue
4. goveđa kuga Pestis bovina (Rinderpest)

5. groznička riftske doline Rift Valley fever
6. klasična svinjska kuga Pestis suum
7. konjska kuga Pestis equorum
8. kuga malih preživača Peste des petits ruminants
9. kuga peradi Pestis avium
10. newcastleska bolest Morbus Newcastle
(Newcastle disease)
11. ovčje boginje i kozje boginje Variola ovina et variola caprina
12. slinavka i šap Aphthae epizooticae
13. vezikularna bolest svinja Morbus vesicularis
(enterovirus) suum
14. vezikularni stomatitis Stomatitis vesicularis
15. zarazna pleuropneumonija Pleuropneumonia contagiosa bovum

B. DRUGE ZARAZNE BOLESTI

- 1. Zarazne bolesti raznih vrsta životinja*
 1. bedrenica Anthrax
 2. bjesnoća Rabies (Lyssa)
 3. bolest Aujeszkoga Morbus Aujeszky
 4. ehinokokoza (hidatidoza) Echinococcosis - hydatidosis
 5. heartwater (vodenasto srce) Heartwater
 6. leptospiroza Leptospirosis
 7. listerioza Listeriosis
 8. paratuberkuloza Paratuberculosis
 9. Q-groznička Q-febris
 10. salmoneloza Salmonellosis

- 11. toksoplazmoza Toxoplasmosis*
 - 2. Zarazne bolesti goveda*
 1. anaplasmoza Anaplasmosis
 2. babezioza Babesiosis
 3. bruceloza goveda Brucellosis bovis

4. cisticerkoza Cysticercosis
 5. dermatofiloza Dermatophilosis
 6. enzootska goveda leukoza Leukosis enzootica bovum
 7. goveda genitalna kampilo- Campylobacteriosis
bakterioza genitalis bovum
 8. goveda spongiformna Encephalopathia-
encefalopatija spongiformis bovum
 9. goveda tuberkuloza Tuberculosis
 10. hemoragijska septikemija Septicaemia hae-
goveda morrhagica bovum
 11. tajlerioza Theileriosis
 12. trihomonijaza Trichomoniasis bovum
 13. zarazni goveđi rinotraheitis Rhinotracheitis infectiosa bovum
- 3. Zarazne bolesti ovaca i koza*
1. artritis i encefalitis koza Arthritis et encephalitis caprarum
 2. Brucella ovis infekcija Brucella ovis infectio
 3. bruceloza ovaca i koza Brucellosis ovium et
- melitokokoza caprarum (B. melitensis)
 4. enzootski pobačaj ovaca Abortus enzooticus (chlamydialis) ovis
 5. maedi-visna Maedi-visna
 6. scrapie Scrapie
 7. zarazna agalakcija Agalactia contagiosa ovium et caprarum
 8. zarazna pleuropneumonija Pleuropneumonia koza contagiosa caprarum
- 4. Zarazne bolesti kopitara*
1. beginje konja Variola equina
 2. durina Dourine
 3. epizootski limfangitis Lymphangioitis epizootica
(afrička sakagija)
 4. influenca konja (virus tip A) Influenza equorum
 5. japanski encefalitis Japanese encephalitis
 6. konjski encefalomijelitis Encephalomyelitis equorum
 7. sakagija Malleus
 8. piroplazmoza konja Piroplasmosis equorum

9. šuga konja Scabies

10. venezuelski encefalitis konja Venezuelan equine

encephalomyelitis

11. virusni rinopneumonitis konja Rhinopneumonitis equi

12. zarazna anemija kopitara Anaemia infectiosa equorum

13. zarazni arteritis konja Arteritis equi

5. Zarazne bolesti svinja

1. atrofični rinitis svinja Rhinitis atrophicans suum

2. bruceloza svinja Brucellosis suum

3. reproduktivni i respiratori Porcine reproductive and sindrom u svinja respiratory syndrome

4. transmisivni gastroenteritis
svinja Transmissible gastroenteritis of swine

5. trihineloza Trichinellosis

6. zarazna uzetost svinja Encephalomyelitis enzootica suum

6. Zarazne bolesti peradi

1. kokošji tifus i pulrozis Typhus avium et pullorosis

2. kolera peradi Pasteurellosis avium

3. Marekova bolest Morbus Mareki

4. mikoplazmoza Mycoplasmosis
(M. gallisepticum)

5. psitakoza-ornitoza Psitacosis-ornithosis

6. Salmonella enteritidis Salmonella enteri tidis et
i Salmonella typhimurium Salmonella typhimurium infekcije infectio

7. tuberkuloza peradi Tuberculosis avium

8. virusni enteritis pataka Enteritis virosa anatis
(pačja kuga)

9. virusni hepatitis pataka Hepatitis virosa anatis

10. zarazna bolest burze Bursitis infectiosa (gumborska bolest) gallinae (Gumboro disease)

11. zarazni bronhitis kokoši Bronchitis infectiosa gallinarum

12. zarazni laringotraheitis peradi Laryngotracheitis infectiosa avium

7. Zarazne bolesti kunića i zečeva

1. miksomatoza Myxomatosis

2. tularemija Tularemia

3. virusna hemoragijska Morbus haemorrhagicus
bolest kunića cuniculorum

8. *Zarazne bolesti pčela*

1. pčelinja kuga (američka Pestis apium
gnjiloća pčelinjeg legla)

2. nozemoza Nosemosis apium

3. varooza Varroosis apium

9. *Bolesti riba*

1. bakterijski nefritis Renibacteriosis salmonis

2. epizootska hematopetska Epizootia necrosis nekroza haematopoetica

3. bolest uzrokovana virusom Onchorynchus masou Onchorynchus masou virus disease

4. bolest kanalskog somića (Channel catfish virus disease - Herpes virus of Ictaluridae type 1)

5. proljetna viremija šarana Viraemia vernalis cyprini

6. virusna encefalopatija i (Viral encephalopathy and retinopatija retinopathy)

7. virusna hemoragijska Septicaemia haemorrhagica septikemija pastrva salmonis

8. epizootski ulcerativni sindrom (Epizootic ulcerative syndrome)

9. zarazna anemija lososa Anaemia infectiosa salmonis

10. zarazna hematopoetska Necrosis infectiosa nekroza haemtopoetica salmonis

11. zarazna nekroza gušterače Necrosis infectiosa pancreatica salmonis

12. enterična septikemija soma (Enteric septicaemija of catfish Edwardsiella ictaluri)

13. pisciriketoza Piscirickettsiosis-
Piscirickettsia salmonarum

10. *Bolesti školjaka i rakova*

1. bonamioza Bonamiosis

2. marteilioza Marteiliosis

3. haplosporidioza Haplosporidiosis

4. mikrocitoza Microcitosis

5. perkinsoza Perkinsiosis

6. iridoviroza Iridovirosis

7. kuga rakova (Crayfish plague-
Aphanomyces astaci)

8. bolest žute glave (Yellowhead disease)

Članak 9.

U slučaju pojave koje druge zarazne bolesti, odnosno bolesti čiji uzrok još nije utvrđen, a koja se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Republici Hrvatskoj, ravnatelj može odrediti da se za zaštitu od takve bolesti primjenjuje sve ili pojedine mjere propisane ovim Zakonom.

Članak 10.

(1) Epizootija, u smislu ovoga Zakona, je pojava oboljenja ili uginuća većeg broja životinja od neke zarazne bolesti, koja je neuobičajena po broju slučajeva, vremenu i mjestu pojavljivanja ili zahvaćenoj vrsti životinja, kao i povećana učestalost oboljenja ili uginuća čiji je uzrok privremeno neutvrđen.

(2) Zaraženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje na kojem postoji jedan ili više izvora zaraze. Zaraženo područje određuje se u promjeru od najmanje 20 kilometara oko žarišta zaraze, ovisno o konfiguraciji terena, biološkim čimbenicima i načinu uzgoja životinja.

(3) Ugroženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje na koje se može prenijeti zarazna bolest iz zaraženog područja i na kojem postoje uvjeti za širenje zarazne bolesti.

b) Mjere za otkrivanje i sprečavanje pojave zarazne bolesti

Članak 11.

(1) Radi otkrivanja i sprečavanja pojave zaraznih bolesti, ovisno o njenoj naravi i razini opasnosti ministar može narediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. zaštitna cijepljenja,
2. dijagnostičke i druge pretrage,
3. utvrđivanje uzroka oboljenja i uginuća,
4. eutanaziju u dijagnostičke svrhe,
5. laboratorijsku pretragu sirovih koža na bedrenicu,
6. laboratorijsku pretragu vode,
7. laboratorijsku pretragu životinske hrane u proizvodnji,
8. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju,
9. provedbu zoohigijenskih, zootehničkih i izolacijskih mjera,
10. inspekciju životinja i životinjskih proizvoda u proizvodnji i prometu,
11. inspekciju životinja na sajmovima, tržnicama, dogonima, izložbama, aukcijama, burzama i športskim natjecanjima,
12. inspekciju objekata za uzgoj i smještaj životinja,
13. inspekciju sredstava i uvjeta za prijevoz životinja i životinjskih proizvoda,
14. inspekciju objekata za klanje životinja, obradu, preradu, pohranu i promet životinjskih proizvoda,
15. sakupljanje i neškodljivo uklanjanje lešina, konfiskata i nusproizvoda klanja,
16. inspekciju proizvodnje, prometa, uporabe i pohrane sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih

stanica,

17. posebno označivanje životinja,
18. posebne uvjete, ograničenje ili zabranu uvoza i provoza životinja i životinjskih proizvoda,
19. ograničenje ili zabranu kretanja životinja i ljudi,
20. inspekciju zdravstvene ispravnosti životinske hrane u proizvodnji, prometu i uporabi,
21. podučavanje posjednika životinja.

(2) U slučaju potrebe, osim mjera iz stavka 1. ovoga članka, ministar može odrediti i druge odgovarajuće mjere te uvjete i način provođenja.

Članak 12.

(1) Mjere za otkrivanje i sprečavanje zaraznih bolesti životinja utvrđenih ovim Zakonom, u skladu s epizootiološkim stanjem i razinom ugroženosti, krajem svake tekuće godine za sljedeću godinu, naređuje ministar.

(2) Naredbom iz stavka 1. ovoga članka određuju se rokovi i način osiguranja sredstava i plaćanja troškova u provedbi naređenih mjera.

(3) Posjednik životinje snosi troškove zaštitnih cijepljenja i dijagnostičkih pretraga te sve druge troškove u svezi s provođenjem naređenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, ako se ti troškovi ne podmiruju iz državnog proračuna ili drugih izvora.

Članak 13.

(1) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se na svim objektima, prostorima, prijevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije, te objektima, pašnjačkim i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

(2) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavlja se radi sprečavanja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja i zoonoza, zaštite zdravstvene ispravnosti životinjskih proizvoda i životinske hrane, te veterinarske zaštite okoliša od onečišćenja patogenim mikroorganizmima i parazitima.

(3) Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju moraju se koristiti na način da ne onečišćuju okoliš.

(4) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju iz stavka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada je obvezna na temelju ovoga Zakona ili naredena od strane veterinarskog inspektora, obavljaju ovlaštene veterinarske organizacije, pod uvjetima i na način koje propisuje ministar.

(5) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju mogu obavljati i druge pravne i fizičke osobe, osim u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka pod uvjetima koje propisuje ministar.

(6) Ravnatelj utvrđuje rješenjem da li su ispunjeni propisani uvjeti iz stavka 4. i 5. ovoga članka.

(7) Popis osoba iz stavka 4. i 5. ovoga članka objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 14.

(1) Vrste i količine cjepiva koje je potrebito osigurati za sprečavanje pojedinih osobito opasnih zaraznih bolesti, kao i veterinarske organizacije koje su dužne nabaviti, uskladištiti i kontrolirati njegovu imunogenost, određuje ravnatelj.

(2) Sredstva za nabavku, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 15.

- (1) Uprava prati pojave i kretanja zaraznih bolesti životinja na teritoriju Republike Hrvatske i u drugim državama, o čemu daje redovita izvješća.
- (2) Radi sprečavanja unošenja zaraznih bolesti iz susjednih država ministar može naređiti, da se određeno granično područje stavi pod pojačani veterinarsko-zdravstveni nadzor te da se provedu sve ili pojedine mjere iz članka 11. ovoga Zakona.

- (3) Način praćenja i izvješćivanja o pojavi zaraznih bolesti propisuje ministar.

Članak 16.

- (1) Goveda, ovce, koze, svinje i konji podliježu obveznom označivanju koje provode ovlaštene veterinarske stanice i ambulante i vode o tome evidenciju.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, označivanje uzgojno valjanih životinja provodi selekcijska služba.
- (3) Troškove označivanja životinja iz stavka 1. ovoga članka snosi njihov posjednik.
- (4) U slučaju potrebe otkrivanja, sprečavanja i suzbijanja zaraznih i nametničkih bolesti i kontrole prometa životinja, ravnatelj može naređiti obvezno označivanje i drugih vrsta domaćih životinja.
- (5) Oblik i sadržaj obvezne oznake za označivanje životinja, način i postupak označivanja, način vođenja evidencije i oblik obrazaca, propisuje ministar.
- (6) Pravnu osobu za vođenje podataka sa cijelog područja Republike Hrvatske, određuje ministar.

Članak 17.

- (1) Upisivanje pasa u upisnik je obvezno za sve posjednike pasa.
- (2) Pas mora biti označen na propisani način a posjednik mora imati propisanu ispravu o upisu i cijepljenju protiv bjesnoće.
- (3) Cijepljenje pasa, vođenje upisnika pasa te izdavanje službene isprave o tome, obveza je ovlaštene pravne osobe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (4) Za troškove upisa pasa, obveznog označivanja pasa i izdavanja službenih isprava plaća se naknada u skladu s ovim Zakonom.
- (5) Posjednik psa dužan je prijaviti nabavljenog, odnosno uginulog ili otuđenog psa u roku od 15 dana od dana nabavke, uginuća ili otuđenja, pravnoj ili fizičkoj osobi ovlaštenoj da vodi upisnik pasa.
- (6) Psi nad kojima nisu provedene propisane mjere iz stavka 3. ovoga članka eutanaziraju se na trošak posjednika.
- (7) Sadržaj i oblik upisnika pasa te isprave o obveznom upisu i provedenim mjerama, kao i oblik obvezne oznake za pse, propisuje ministar.
- (8) Uvjete i način držanja pasa, divljih životinja i zvijeri te način postupanja s neupisanim psima, psima i mačkama latalicama, kao i drugim opasnim i zločudnim životnjama, propisuje predstavničko tijelo općine ili grada.

Članak 18.

- (1) Farme kopitara i papkara veće od 20 uvjetnih grla; peradi i kunića veće od 10 uvjetnih grla; valionice; farme za uzgoj divljači i krvnaša; uzgajališta puževa; ribnjaci i drugi objekti akvakulture te zoološki vrtovi, moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima.
- (2) Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu suglasnost za izgradnju i rekonstrukciju objekata iz stavka 1. i 5. ovoga članka, u skladu s propisanim uvjetima, daje Veterinarski ured.
- (3) Rješenje, da li izgrađeni ili rekonstruirani objekti iz stavka 1. ovoga članka, udovoljavaju propisanim

veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, donosi ravnatelj na prijedlog stručnog povjerenstva, koje on osniva i određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta.

(4) Objekti iz stavka 3. ovoga članka upisuju se u upisnik odobrenih objekata što ga vodi Uprava.

(5) Odredbe stavka 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na ostale objekte namijenjene proizvodnji, rasplodu i uzgoju životinja.

(6) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavka 1. ovoga članka te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 4. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 19.

(1) Objekti za: klanje životinja iz članka 2. točke 2. ovoga Zakona; rasijecanje i obradu mesa, mesa divljači, ribe, rakova, školjaka, puževa i žaba koji su namijenjeni javnoj potrošnji; preradu mesa, mesa divljači, ribe, mlijeka, jaja, meda, i ostalih proizvoda životinjskoga podrijetla namijenjenih prehrani ljudi putem javne potrošnje; hlađenje, zamrzavanje i/ili uskladištenje navedenih proizvoda te prodaju odnosno promet tih proizvoda; moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) Klaonice i ostali objekti odobreni za izvoz životinjskih proizvoda, uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka, moraju udovoljavati i veterinarsko-zdravstvenim uvjetima države uvoznice, a klaonice za klanje životinja podrijetlom iz uvoza i posebnim veterinarsko zdravstvenim uvjetima, koje propisuje ministar.

Članak 20.

(1) Tijelo državne uprave nadležno za izdavanje lokacijske dozvole ne može izdati lokacijsku dozvolu za izgradnju objekata iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona bez prethodno pribavljanog rješenja o usklađenosti s propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima glede lokacije objekta, od nadležnog veterinarskog ureda.

(2) Gradnja odnosno rekonstrukcija objekata iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona dopuštena je samo na temelju glavnog projekta za koji je izdano rješenje ravnatelja o usklađenosti s propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi ravnatelj na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva.

Članak 21.

(1) Tijelo državne uprave nadležno za izdavanje uporabne dozvole ne može izdati uporabnu dozvolu za uporabu objekata iz članka 19. ovoga Zakona bez prethodno pribavljanog rješenja o udovoljavanju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka određuje se i veterinarski kontrolni broj objekta, određuju države u koje je izvoz odobren u slučaju objekata iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona i upisivanje u upisnik odobrenih objekata.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi ravnatelj na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva.

(4) Rješenje o udovoljavanju propisanim uvjetima iz stavka 1. ovoga članka vrijedi dvije godine računajući od dana kada je rješenje postalo pravomoćno.

(5) Prije istjeka roka iz stavka 4. ovoga članka, ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva kojeg on osniva, donosi po službenoj dužnosti, rješenje o dalnjem udovoljavanju ili neudovoljavanju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima objekata iz članka 19. ovoga Zakona.

(6) Za objekte iz stavka 19. ovoga Zakona, za koje se tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, ravnatelj, na prijedlog veterinarskog inspektora, može i prije isteka roka iz stavka 4. ovoga članka, donijeti rješenje o zabrani rada, uporabi veterinarskog kontrolnog broja i brisanju objekta iz upisnika odobrenih objekata.

(7) Upisnik odobrenih objekata iz članka 19. stavka 1. i 2. ovoga Zakona vodi Uprava, a popis odobrenih objekata

objavljuje se u "Narodnim novinama".

(8) Sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 22.

Veterinarsko-zdravstvene uvjete glede lokacije za građenje, gradnje odnosno rekonstrukcije, projektne dokumentacije, tehničkog uređenja, opreme, načina rada, stručnih djelatnika, higijene i veterinarske zaštite okoliša za objekte iz članka 19. propisuje ministar.

Članak 23.

Voda za napajanje životinja i proizvodnju životinjskih proizvoda mora u pogledu zdravstvene ispravnosti udovoljavati uvjetima iz propisa o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće, a u pogledu mikrobioloških svojstava i uvjetima koje propisuje ministar.

Članak 24.

(1) Inspekcija zdravstvene ispravnosti životinjske hrane obuhvaća: životinjsku hranu, životinjske proizvode namijenjene hranidbi životinja, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju životinjske hrane, promet i uporabu životinjske hrane te objekte u kojima se proizvodi životinjska hrana.

(2) Zabranjena je proizvodnja, promet i uporaba životinjske hrane, životinjskih proizvoda namijenjenih hranidbi životinja i sirovina koje služe za njihovu proizvodnju, ako u količinama većim od dopuštenih sadrže patogene bakterije, gljivice i njihove proizvode-metabolite (egzotoksine i endotoksine), hormone, antibiotike, pesticide, soli teških metala, radioaktivne tvari i druge tvari štetne za zdravlje životinja i neizravno štetne za zdravlje ljudi.

(3) Za hranidbu životinja može se staviti u promet samo sol koja je jodirana.

(4) Dopuštene količine štetnih tvari i sastojaka iz stavka 2. ovoga članka, u skladu s propisom o kakvoći stočne hrane te način uzimanja uzorka, uključujući "monitoring" i obavljanje pregleda, kontrole i nadzora, propisuje ministar.

Članak 25.

(1) Objekti za proizvodnju životinjske hrane i sirovina, mješaonice i objekti za uskladištenje moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i uvjetima veterinarske zaštite okoliša.

(2) Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu suglasnost za izdavanje lokacijske dozvole, izgradnju i rekonstrukciju objekata iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s propisanim uvjetima, izdaje Veterinarski ured.

(3) Rješenje, da li izgrađeni ili rekonstruirani objekti iz stavka 1. ovoga članka, udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva te određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta.

(4) Veterinarsko-zdravstvene uvjete iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje ravnatelja Državne uprave za zaštitu okoliša.

(5) Objekti iz stavka 1. ovoga članka s pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem vode se u upisniku odobrenih objekata u Upravi.

Članak 26.

(1) Uzgojno valjana rasplodna grla, sjeme za umjetno osjemenjivanje, oplođene jajne stanice, muška rasplodna grla i uzgoji kvalitetne rasplodne stoke, moraju biti slobodni od zaraznih bolesti utvrđenih ovim Zakonom.

(2) Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i grla za prirodni pripust te plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih stanica, mogu se koristiti samo ako su na temelju izvršenih mjera iz članka 11. i 12. ovoga Zakona slobodni od zaraznih i nametničkih bolesti.

(3) Sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice, moraju udovoljavati propisanim uvjetima glede polučivanja, pripreme i razrjeđivanja, zdravstvene ispravnosti i biološke kakvoće te biti označeni na propisani način.

(4) Uvjete i način označivanja iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 27.

(1) Objekti za polučivanje, razrjeđivanje i pripremu životinjskog sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica, moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) Prethodnu suglasnost na lokaciju i projektnu dokumentaciju za izgradnju i rekonstrukciju objekata iz stavka 1. ovoga članka, u skladu s propisanim uvjetima, daje Veterinarski ured.

(3) Rješenje, da li izgrađeni ili rekonstruirani objekti iz stavka 1. ovoga članka udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, donosi ravnatelj na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva te određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta.

(4) Objekti iz stavka 1. ovoga članka vode se u upisniku odobrenih objekata koji vodi Uprava.

(5) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavka 1. ovoga članka, te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 4. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 28.

(1) Objekti i mjesta za sajmove, tržnice, mjesta za održavanje dražbi i druga mjesta za trgovinu životinjama, izložbe i športska natjecanja te javne smotre, moraju biti pod kontrolom i nadzorom veterinarske inspekcije i udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) U objekte i na mjesta iz stavka 1. ovoga članka smiju se dopremati samo zdrave životinje.

(3) Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti i mjesta iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 29.

Izložba, športsko natjecanje i druga priredba sa životinjama (putujući zoološki vrtovi, cirkusi i sl.) te trgovina životinja i životinjskih proizvoda izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih ovim Zakonom, može se održavati samo na temelju prethodne veterinarsko-zdravstvene suglasnosti Veterinarskog ureda.

Članak 30.

(1) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerađe i skladištenja kože i krvna, dužne su sirove kože kopitara i papkara zaklanih bez veterinarsko-zdravstvenog pregleda ili sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća, skladištiti u posebnim prostorijama.

(2) Goveđe, ovčje, kozje kože i kože kopitara, osim telećih, janjećih, jarećih i ždrebećih koža, pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka, ne mogu staviti u promet prije obavljene laboratorijske pretrage na bedrenicu.

(3) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su označiti kože i krvna te voditi evidenciju o podrijetlu otkupljenih koža i krvna.

(4) Način vođenja evidencije i označivanje iz stavka 3. ovoga članka, propisuje ministar.

(5) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za sakupljanje, konzerviranje, skladištenje ili prerađu sirove kože i krvna, propisuje ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje ravnatelja Državne uprave za zaštitu okoliša.

Članak 31.

(1) Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu suglasnost za lokaciju, izgradnju i rekonstrukciju objekata iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona, u skladu s propisanim uvjetima, izdaje Veterinarski ured.

(2) Rješenje, da li izgrađeni ili rekonstruirani objekti iz stavka 1. ovoga članka, udovoljavanju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva te određuje veterinarski kontrolni broj iz članka 30. stavka 5. ovoga Zakona.

(3) Objekti iz stavka 1. ovoga članka s pripadajućim kontrolnim brojem vode se u upisniku odobrenih objekata koji vodi Uprava, a popis odobrenih objekata namijenjenih izvozu s pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 32.

(1) Lešine, konfiskati i životinjski proizvodi namijenjeni utilizaciji moraju se učiniti neškodljivima u objektima za utilizaciju.

(2) Lešine i životinjski proizvodi podrijetlom od životinja oboljelih od zarazne bolesti i valionički otpaci, moraju se učiniti neškodljivima u objektima za utilizaciju, a u određenim slučajevima neškodljivo ukloniti uništenjem, zakapanjem ili spaljivanjem u objektima za neškodljivo uklanjanje.

(3) Objekti za utilizaciju iz stavka 1. ovoga članka su objekti za preradu lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i zdravstveno neispravnih životinjskih proizvoda, u životinske proizvode namijenjene hranidbi životinja ili industrijskoj uporabi.

(4) Objekti za neškodljivo uklanjanje iz stavka 2. ovoga članka su stočna groblja, jame grobnice i spalionice.

(5) Za utilizaciju i neškodljivo uklanjanje određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata, i valioničkih otpadaka, plaća se naknada.

(6) Mjesta i način uklanjanja lešina, konfiskata, određenih nejestivih nusproizvoda i valioničkih otpadaka, određuje općinsko ili gradsko vijeće.

(7) Objekti i mjesta za sakupljanje, neškodljivo uklanjanje i utilizaciju, te prijevozna sredstva moraju udovoljavati uvjetima koje propisuje ministar.

(8) Nadzor nad objektima, mjestima i sredstvima iz stavka 6. ovoga članka obavlja veterinarska inspekcija.

Članak 33.

(1) Obavljanje poslova utilizacije i neškodljivog uklanjanja lešina i životinjskih proizvoda, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i valioničkih otpadaka, dužne su osigurati jedinice lokalne samouprave i jedinice lokalne uprave i samouprave.

(2) Za obavljanje poslova utilizacije i neškodljivog uklanjanja lešina i životinjskih proizvoda, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i valioničkih otpadaka, jedinica lokalne uprave i samouprave može osnovati pravnu osobu, a može obavljanje tih poslova povjeriti drugoj pravnoj osobi na svom području.

(3) Za obavljanje poslova utilizacije i neškodljivog uklanjanja lešina i životinjskih proizvoda, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i valioničkih otpadaka, jedinica lokalne samouprave može osnovati pravnu osobu, a može obavljanje tih poslova povjeriti drugoj pravnoj osobi ili fizičkoj osobi na svom području.

(4) Dvije ili više jedinica lokalne uprave i samouprave, za obavljanje poslova utilizacije, mogu osnovati jednu pravnu osobu na temelju prethodne suglasnosti ministra.

Članak 34.

(1) Na području gdje postoji objekt za utilizaciju, lešine, konfiskati, valionički otpaci i određeni nejestivi nusproizvodi klanja, moraju se uklanjati u tim objektima.

(2) Pravne osobe koje obavljaju poslove utilizacije dužne su osigurati redovito preuzimanje i prijevoz iz objekata i mesta za sakupljanje lešina, konfiskata, valioničkih otpadaka i određenih nejestivih nusproizvoda klanja.

(3) Vlasnici farmi kopitara, papkara, peradi, kunića te vlasnici valionica iz stavka 1. članka 18., kao i vlasnici objekata iz članka 19. ovoga Zakona, dužni su osigurati sabirališta, a pravnoj osobi iz stavka 2. ovoga članka, prijaviti i predati lešine, konfiskate, valioničke otpatke i određene nejestive nusproizvode klanja, radi utilizacije.

(4) Za poslove iz stavka 2. ovoga članka plaća se naknada čiju visinu propisuje ministar.

Članak 35.

(1) Ako nije osigurano obavljanje poslova utilizacije prema odredbama članka 33. ovoga Zakona, higijeničarska služba jedinice lokalne samouprave preuzima i prevozi lešine, određene nejestive nusproizvode klanja, konfiskate i valioničke otpatke, radi neškodljivog uklanjanja na stočnom groblju, jami grobnici ili spalionici.

(2) Higijeničarska služba mora biti organizirana i opremljena tako da je osigurano stalno uklanjanje lešina, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata i valioničkih otpadaka te da je dostupna posjednicima životinja i drugim korisnicima.

c) *Mjere za suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti*

Članak 36.

(1) Ako se pojavi zarazna bolest ili znaci na temelju kojih se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne bolesti, posjednik životinje dužan je to odmah prijaviti Veterinarskom uredu, veterinarskoj organizaciji, veterinarskoj stanici ili veterinarskoj ambulanti privatne prakse.

(2) Posjednik životinje dužan je odmah ograničiti kretanje životinji za koju posumnja da je oboljela od zarazne bolesti, ili sprječiti doticaj ljudi i životinja s lešinom do veterinarskog pregleda i nakon pregleda izvršiti naređene ili propisane mjere.

Članak 37.

(1) Svaki veterinarski djelatnik po saznanju dužan je Veterinarskom uredu prijaviti pojavu sumnje na zaraznu bolest životinja.

(2) Veterinarski ured po prijavi ili saznanju o pojavi sumnje na zaraznu bolest dužan je narediti veterinarskoj organizaciji, veterinarskoj stanici i veterinarskoj ambulanti privatne prakse da:

1. utvrdi, da li postoji sumnja na zaraznu bolest,

2. odmah provede odgovarajuće veterinarsko-zdravstvene mjere radi sprečavanja širenja zarazne bolesti, koje je posjednik životinje dužan odmah obaviti,

3. u slučaju sumnje na zaraznu bolest, uzme odgovarajući dijagnostički materijal i dostavi ga na pretragu u Hrvatski veterinarski institut, njegovu najbližu područnu jedinicu ili drugi laboratorij iz članka 40. ovoga Zakona.

(3) Smatra se da postoji sumnja na zaraznu bolest, kada se u stadu, jatu, dvorištu, drugom mjestu i prostoru gdje životinje privremeno ili stalno borave, pojave dva i više oboljenja ili uginuća s jednakim ili sličnim znacima, odnosno kad životinja naglo ugine bez vidljivog uzroka.

Članak 38.

(1) Kada se utvrdi zarazna bolest ili postavi sumnja na osobito opasnu zaraznu bolest iz članka 8. ovoga Zakona, Veterinarski ured dužan je sumnju, odnosno utvrđenu zaraznu bolest prijaviti na propisani način Upravi.

(2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka u slučaju osobito opasnih zaraznih bolesti mora se izvršiti žurno, a može i usmeno telefonom ili na drugi način, uz naknadnu pisanu prijavu.

(3) O pojavi zarazne bolesti ili sumnje iz stavka 1. ovoga članka, Veterinarski ured dužan je, na svom području, izvijestiti pravne i fizičke osobe koje obavljaju veterinarsku djelatnost i nadležnu veterinarsku službu Hrvatske vojske.

(4) U slučaju pojave zoonoze Veterinarski ured je dužan izvijestiti i tijelo Državne uprave nadležno za poslove zdravstva.

Članak 39.

(1) Veterinarski ured je dužan Upravi odjaviti prestanak zarazne bolesti na propisani način te o istome izvijestiti veterinarske organizacijske, veterinarske stanice, veterinarske ambulante privatne prakse i nadležnu veterinarsku službu Hrvatske vojske.

(2) Smatra se da je zarazna bolest prestala kad nakon liječenja i ozdravljenja, eutanazije, klanja ili uginuća posljednje oboljele životinje i kad nakon provedbe završne dezinfekcije, odnosno dezinsekcije i deratizacije, protekne najduže vrijeme inkubacije za tu zaraznu bolest.

(3) Način, postupak te oblik i sadržaj obrasca za prijavu i odjavu zarazne bolesti, kao i znakova na osnovi kojih se može smatrati da se zarazna bolest iz članka 8. ovoga Zakona pojavila, propisuje ministar.

Članak 40.

(1) Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika osobito opasne zarazne bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, po propisanim metodama, obavlja Hrvatski veterinarski institut.

(2) Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika drugih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona po propisanim metodama, obavlja Hrvatski veterinarski institut i drugi laboratoriji koje za to ovlasti ravnatelj.

(3) Laboratorijske testove, način uzimanja i slanja dijagnostičkog materijala na pretrage iz stavka 1. i 2. ovoga članka, propisuje ministar.

(4) Popis ovlaštenih pravnih osoba iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava, a objavljuju se u "Narodnim novinama".

(5) Za poslove iz stavka 1. i 2. ovoga članka isplaćuje se naknada iz sredstava Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja.

Članak 41.

(1) Kad se utvrdi zarazna bolest i dok traje opasnost od zarazne bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, ovisno o razini opasnosti i naravi zarazne bolesti, nadležni veterinarski inspektor može odrediti jednu ili više od sljedećih mjera:

1. izdvajanje i odvojeno držanje oboljele od zdravih životinja,
2. zabranu ili ograničenje kretanja životinja,
3. zabranu održavanja stočnih sajmova, izložbi, športskih natjecanja i drugih javnih smotri, zabranu rada tržnica i dogona,
4. obavljanje trgovine životnjama na drugim mjestima,
5. zabranu ili ograničenje trgovine životinjskih proizvoda, stočne hrane i drugih predmeta kojima se može prenijeti zarazna bolest,
6. zabranu klanja kopitara, papkara, peradi, kunića i divljači iz uzgoja,
7. zabranu, ograničenje ili povećani odstrel divljači,
8. eutanaziju ili u određenim slučajevima klanje oboljele i na zarazu sumnjive životinje,
9. popis životinja a prema potrebi njihovo posebno označivanje,
10. zabranu ili ograničenje proizvodnje životinja na određeno vrijeme,

11. liječenje, zaštitno cijepljenje i dijagnostičku pretragu,
12. ograničenje kretanja osoba koje dolaze u doticaj sa zaraženom ili na zarazu sumnjivom životinjom te životinjskim proizvodima koji potječu od takove životinje,
13. zaprečivanje ulaska i izlaska ljudi i životinja na području žarišta, zaraženo ili na zarazu sumnjivo područje,
14. kastraciju oboljele životinje,
15. obvezno umjetno osjemenjivanje i zabranu prirodnog pripusta,
16. kontumaciju i neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka latalica,
17. zabranu selidbe i trgovine pčelinjih društava,
18. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju predmeta, opreme, objekata, prijevoznih sredstava te drugih mjesta, područja i površina na kojima je boravila zaražena ili na zarazu sumnjiva životinja odnosno bili smješteni životinjski proizvodi podrijetlom od takovih životinja,
19. zabranu izdavanja svjedodžbi o zdravstvenom stanju i podrijetlu životinja i potvrda o zdravstvenoj ispravnosti životinjskih proizvoda te drugih isprava propisanih ovim Zakonom,
20. sustavno suzbijanje prijenosnika zarazne bolesti,
21. osiguranje i održavanje higijenskih uvjeta u objektima za uzgoj i proizvodnju životinja, objektima za proizvodnju, preradu, pohranu i trgovinu životinjskih proizvoda te prijevoznim sredstvima,
22. obvezno čuvanje životinja na ispaši ili žirenju, odnosno zabranu ispaše ili žirenja na zaraženom, ugroženom ili na zarazu sumnjivom području.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se odrediti i u slučaju neposredne opasnosti od zarazne bolesti.

(3) Kod pojave osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, pojedine mjere iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuju se na području od najmanje 20 kilometara oko žarišta zarazne bolesti, ovisno o konfiguraciji terena, biološkim čimbenicima i načinu uzgoja životinja.

(4) U slučaju pojave osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, može se naređiti privremena zabrana rada u objektima u kojima se proizvode, prerađuju, pohranjuju i stavljuju u promet životinjski proizvodi.

(5) U slučajevima posebnih okolnosti, elementarnih nepogoda ili epizootija većih razmjera, ministar može odrediti i druge mjere i radnje koje nisu utvrđene ovim Zakonom, radi suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih bolesti.

Članak 42.

(1) Zaraženo ili od zarazne bolesti ugroženo područje županije ili Grada Zagreba određuje Veterinarski ured.

(2) Ako Veterinarski ured ne odredi zaraženo ili od zarazne bolesti ugroženo područje, to područje određuje ravnatelj.

(3) Ravnatelj određuje zaraženo ili od zarazne bolesti ugroženo područje i u slučaju, kada se zaraženo ili od zarazne bolesti ugroženo područje nalazi na području dviju ili više županija.

Članak 43.

Kad se pojavi zarazna bolest koja se brzo širi i koja može nanijeti veliku gospodarsku štetu, kao i u slučajevima ugroženosti od pojave ili pojave osobito opasne zarazne bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, Veterinarski ured dužan je odrediti skupine veterinara i drugih djelatnika s epizootiološkog područja, radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje zarazne bolesti, a ovisno o razini ugroženosti može zatražiti i sudjelovanje civilne zaštite.

Članak 44.

Radi onemogućavanja unošenja, širenja i poduzimanja mjera suzbijanja pojedinih osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona, ministar može, na prijedlog ravnatelja, zatražiti da Vlada Republike Hrvatske odredi način sudjelovanja postrojbi Hrvatske vojske u provođenju mjera ograničenja ili zabrane kretanja osoba i životinja za određena područja, a po potrebi i dijelova granice Republike Hrvatske.

Članak 45.

- (1) Kada na zaraženom ili ugroženom području nema dovoljan broj veterinara za uspješno suzbijanje zarazne bolesti iz članka 43. ovoga Zakona, ravnatelj može s drugih područja odrediti potrebit broj veterinara i drugih djelatnika te ih uputiti na zaraženo ili ugroženo područje.
- (2) Veterinari i drugi djelatnici dužni su odazvati se pozivu i sudjelovati u radu skupina u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka i članka 43. ovoga Zakona.
- (3) Ukoliko su osobe iz stavka 2. ovoga članka u radnom odnosu imaju pravo na naknadu plaće za vrijeme odsutnosti s rada.
- (4) Osobe iz stavka 2. koje nisu u radnom odnosu imaju pravo na nagradu čiju visinu određuje ravnatelj.
- (5) Sredstva za isplatu naknada iz stavka 3. i 4. ovoga članka osiguravaju se u Državnom proračunu.

Članak 46.

- (1) Mjere eutanazije ili u određenim slučajevima prisilnog klanja zaraženih ili na zaraznu bolest sumnjivih životinja, kao i uništavanje zaraženih predmeta naređuje se, kad se zarazna bolest ne može uspješno i bez opasnosti od njenog širenja suzbiti primjenom drugih mjera određenih ovim Zakonom ili kad primjena drugih mjera za njezino suzbijanje nema gospodarskog opravdanja.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka naređuje ravnatelj ili veterinarski inspektor kojeg za to ovlasti ravnatelj.

Članak 47.

- (1) Za životinju koja je eutanazirana, zaklana ili uginula zbog provedene naređene mjere, kao i za oštećene ili uništene predmete zbog provedbe naređenih mjera iz članka 46. ovoga Zakona, posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta, ima pravo na naknadu u visini tržišne cijene, na dan izvršenja mjere.
- (2) Procjenu vrijednosti životinje i predmeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje povjerenstvo koje imenuje ravnatelj, u čijem sastavu mora obvezno biti nadležni veterinarski inspektor.
- (3) Rješenje o pravu na naknadu štete i visini štete donosi ravnatelj na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka, u roku 60 dana od dana izvršenja mjere iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 48.

Posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona:

1. ako pojavu zarazne bolesti nije odmah prijavio i sa životinjom postupio na način propisan odredbom članka 36. ovoga Zakona,
2. ako nije poduzeo propisane ili naređene mjere za sprečavanje i suzbijanje zarazne bolesti propisane ovim Zakonom,
3. ako dopremi životinju iz nezaraženog u zaraženo ili ugroženo područje ili iz zaraženog i ugroženog u nezaraženo područje,
4. ako promet životinja obavlja suprotno odredbama članka 52., 53., 54. i 55. ovoga Zakona,
5. ako se zarazna bolest životinja pojavila kod uvoza ili za vrijeme trajanja karantene uvezene životinje,

6. ako se zarazna bolest životinja pojavila za vrijeme pašarenja i žirenja na zabranjenim površinama, odnosno ako se zarazna bolest pojavila zbog nepoštivanja naređene mjere obveznog čuvanja životinja na ispaši ili žirenju,
7. za psa eutanaziranog u tijeku provođenja mjera iz članka 17. stavka 6. ovoga Zakona,
8. ako je kod pčela oboljelih od pčelinje kuge tijek bolesti stariji od dva mjeseca.

Članak 49.

Službene osobe nadležne policijske uprave na zaraženom ili ugroženom području, u granicama svoje ovlasti, pružaju nadležnom Veterinarskom uredu, na njegov zahtjev, pomoći pri zaprečavanju zaraženih mesta i područja, ograničenju prometa životinja, zabrani kretanja životinja i osoba na zaraženom području, kao i pri provedbi drugih mjer za zaštitu zdravlja životinja od zaraznih bolesti.

Članak 50.

Veterinarsla služba Hrvatske vojske poduzima mјere za sprečavanje i suzbijanje zaraznih bolesti kod životinja koje služe potrebama Hrvatske vojske i o pojavi zarazne bolesti, poduzetim mјerama i prestanku zarazne bolesti izvješćuje nadležni Veterinarski ured.

Članak 51.

(1) Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti provodi se:

1. poduzimanjem mјera propisanih ovim Zakonom,
2. primjenom znanstveno utvrđenih spoznaja i praktično provjerena vještina u ustanovljavanju, liječenju i suzbijanju bolesti.

(2) Pod drugim bolestima životinja, podrazumijevaju se sve ostale zarazne i nametničke bolesti životinja, te organske bolesti koje ugrožavaju zdravje životinja i posredno, preko životinjskih proizvoda i zdravje ljudi.

III. VETERINARSKO-ZDRAVSTVENA PREVENTIVA U PROMETU I PROIZVODNJI

1. Inspekcija životinja i životinjskih proizvoda u unutarnjem prometu

Članak 52.

(1) U unutarnjem prometu posjednik životinja dužan je za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz ribnjaka i užgajališta, pošiljke puževa, pčeles, divljač, pse i mačke imati i na zahtjev ovlaštene osobe pokazati svjedodžbu o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje (u dalnjem tekstu: svjedodžba.)

(2) Posjednik životinja iz stavka 1. ovoga članka mora imati svjedodžbu u svim slučajevima kada se životinje otpremaju izvan epizootiološkog područja, kao i u slučajevima:

1. za kopitare i papkare:

- ako nema stalno prebivalište,
- ako prodaje ili na drugi način otuđuje životinju,
- ako životinje otprema na sezonsku ispašu, sajam, dogon, tržnicu i druga prodajna mesta, izložbu, športska natjecanja i druge javne smotre,
- ako životinju otprema na klanje,

2. za perad, kuniće i divljač:

- ako ih otprema u klaonicu radi klanja,

- ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje (osim maloprodaje peradi) ili otprema na sajam ili tržnicu,

3. za žive ribe iz ribnjaka i uzgajališta:

- ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje (osim maloprodaje ribe) ili otprema na sajam ili tržnicu,

4. za pošiljke puževa ako ih prodaje,

5. za pčele:

- ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje,

- ako ih otprema na sezonsku ispašu,

6. za pse i mačke osim u slučaju iz stavka 1. članka 54. ovoga Zakona:

- ako ih prodaje, otprema na sajam, izložbe ili druge javne smotre.

(3) Svjedodžba je javna isprava koja sadrži podatke o posjedniku životinje te identitetu, (obveznoj oznaci), podrijetlu i zdravstvenom stanju životinje.

(4) Svjedodžbom se potvrđuje da u mjestu podrijetla ili boravka životinja iz stavka 1. ovoga članka nije utvrđeno postojanje zaraznih bolesti koje se mogu prenijeti tim životnjama; da su životinje obuhvaćene provedbom naređenih mjera na temelju članka 12. ovoga Zakona za otkrivanje i sprečavanje zaraznih bolesti; da su životinje za klanje obuhvaćene programom sustavnih pretraga na rezidue, kao i da je kod životinja za klanje koje su bile liječene ili preventivno obrađivane drugim farmakološkim sredstvima, istekla propisana karencija.

(5) Svjedodžba se ne smije izdati ako je u mjestu podrijetla životinja iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno postojanje zarazne bolesti koja se može prenijeti tom vrstom životinja.

(6) Za izdavanje svjedodžbe plaća se naknada u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 53.

(1) Svjedodžbu izdaje ovlašteni veterinar određen ovim Zakonom.

(2) O izdanim svjedodžbama vodi se upisnik.

(3) Svjedodžba se izdaje samo na osnovi dokaza o izvršenim naređenim mjerama te dijagnostičkim i drugim pretragama.

(4) Obrazac svjedodžbe, način postupanja s izdanim svjedodžbama te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika i ostale dokumentacije o izdanim svjedodžbama, kao i visinu naknada za izdane svjedodžbe, propisuje ministar.

Članak 54.

(1) Za pse i mačke u pratnji posjednika u unutarnjem ili međunarodnom prometu, ili kod privremene promjene mjesta boravka, posjednik životinje ne mora imati svjedodžbu iz članka 52. stavka 2. ovoga Zakona već može raspolagati s ovjerovljenom Internacionalom svjedodžbom o cijepljenju.

(2) Internacionalu svjedodžbu o cijepljenju za pse i mačke, mogu izdati veterinarske organizacije i veterinari privatne prakse, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(3) Ovjeru i unos podataka za obvezno cijepljenje i registraciju pasa i mačaka obavljenu na temelju odredbi članka 12. ovoga Zakona, te ovjeru tih podataka za pse i mačke u pratnji posjednika životinja, u unutarnjem i međunarodnom prometu, u predviđenom i određenom obrascu međunarodne svjedodžbe (certifikata) u sastavu Internacionale svjedodžbe o cijepljenju, obavlja ovlaštena veterinarska organizacija na osnovi dokaza o izvršenom obveznom cijepljenju u propisanom roku.

(4) O izdanim Internationalnim svjedodžbama o cijepljenju iz stavka 2. ovoga članka vodi se upisnik.

(5) Obrazac Internationalne svjedodžbe o cijepljenju za pse i mačke te oblik i način vođenja upisnika, propisuje ministar.

a) Veterinarsko-sanitarni pregledi i kontrola u unutarnjem prometu

Članak 55.

(1) Utovar, pretovar i istovar pošiljaka životinja, životinjskih proizvoda, lešina, životinjskih proizvoda namijenjenih utilizaciji ili neškodljivom uklanjanju i otpadne životinske tvari, koje se otpremaju prijevoznim sredstvom te kopitari i papkari, koji se kreću izvan epizootiološkog područja određenog ovim Zakonom, podliježu obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu.

(2) Pošiljatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka, obvezan je prijaviti utovar ili pretovar pošiljaka nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji najkasnije 24 sata prije utovara odnosno pretovara.

(3) Primatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka, obvezan je prijaviti istovar tih pošiljaka nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji neposredno nakon prispjeća pošiljke.

(4) Nakon veterinarsko-zdravstvenog pregleda, pri utovaru pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka, izdaje se veterinarsko-zdravstvena potvrda o podrijetlu i zdravstvenom stanju pošiljke.

(5) Za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz odobrenih ribnjaka i uzgajališta, pošiljke puževa, pčele, te za živu divljač, pse i mačke ne izdaje se veterinarsko-zdravstvena potvrda, već se na svjedodžbi iz stavka 1. članka 52. ovoga Zakona, potvrđuje da je izvršen obvezni veterinarsko-zdravstveni pregled pri utovaru.

(6) Oblik i sadržaj prijave iz stavka 2. i 3. i potvrde iz stavka 4. i 5. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 56.

1) Zabranit će se utovar ili pretovar pošiljke iz stavka 1. članka 55. ovoga Zakona, ili otprema kopitara i papkara pješice, ako se pri obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi: da je pošiljka zaražena ili se sumnja da je zaražena (nekom zaraznom bolešću) ili da potječe iz zaraženog područja; da se za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz odobrenih ribnjaka i uzgajališta, pošiljku puževa, pčele, divljač te pse i mačke, u propisanim slučajevima, ne posjeduje svjedodžbu ili da prijevozno sredstvo odnosno pošiljka ne udovoljava propisanim higijensko-tehničkim i veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) Zabranit će se promet i istovar pošiljke iz stavka 1. ovoga članka, ako se pri obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi: da se za pošiljku ne raspolaže sa svjedodžbom ili drugom propisanom ispravom, da svjedodžba ili druga propisana isprava ima nedostatke, da je nepravilno popunjena i ovjerena, nečitka, ne omogućava identifikaciju životinja ili životinjskih proizvoda, da je izdana od neovlaštene osobe, da nije izvršena ili nije ispravno izvršena ovjera utovara za životinje ili da je pošiljka dopremljena iz područja s nepovoljnom epizootiološkom situacijom.

Članak 57.

(1) Veterinarski inspektor određen ovim Zakonom, kada utvrdi da je u promet stavljen pošiljka suprotno odredbama članka 52., 53., 54. i 55. ovoga Zakona, a životinje ne pokazuju sumnju odnosno znakove zarazne bolesti, kao i da životinje i životinjski proizvodi ne potječu iz zaraženog ili na zarazu sumnjivog područja, naredit će da se na trošak vlasnika pošiljke:

1. izvrši istovar životinja koje ne pokazuju sumnju ili znakove poremećaja zdravlja i njihovo stavljanje u karantenu, uz određivanje mjesta i uvjeta karantene, odnosno mjesta i uvjeta za privremenu pohranu ako se radi o proizvodima životinjskog podrijetla, te vrstu pregleda i dijagnostičkih pretraga,

2. da se životinje, ako se ne raspolaže s prikladnim karantenskim objektom ili je takovo rješenje jeftinije, a ne postoje razlozi za zabranu klanja, upute u najbližu klaonicu.

(2) Kada veterinarski inspektor određen ovim Zakonom utvrdi, da je u promet stavljen pošiljka suprotno odredbama članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, za koju se pri obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli utvrdi da potječe iz zaraženog područja, da postoji sumnja na zaraznu bolest ili je zaražena zaraznom bolešću kod koje klanje nije dozvoljeno, naredit će eutanaziju životinja, utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje lešina, odnosno utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje životinjskih proizvoda, konfiskata ili otpadne životinjske tvari, na trošak vlasnika pošiljke.

Članak 58.

(1) Pri prijevozu željeznicom, brodom, avionom ili sredstvima cestovnog prijevoza, dopušten je utovar, pretovar ili istovar pošiljke životinja samo na željezničkim kolodvorima ili pomorskim, riječnim i zrakoplovnim lukama, ili drugim mjestima za utovar i istovar životinja u cestovnom prijevozu, koja udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Način utovara, pretovara i istovara, uvjete kojima mora udovoljavati prijevozno sredstvo te higijensko-tehničke uvjete kojima moraju udovoljavati pošiljke iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

(3) Uvjete kojima moraju udovoljavati kolodvori, riječne, pomorske i zrakoplovne luke te mjesta za utovar i istovar životinja u cestovnom prijevozu iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar uz prethodno pribavljeni mišljenje ministra pomorstva, prometa i veza.

Članak 59.

(1) Prijevozna sredstva kojima se otpremaju pošiljke iz članka 55. ovoga Zakona, fizičke odnosno pravne osobe koje obavljaju prijevoz moraju nakon istovara očistiti i dezinficirati pod veterinarsko-zdravstvenom kontrolom, a u slučajevima koje odredi veterinarski inspektor i prije utovara.

(2) O izvršenoj dezinfekciji prijevoznih sredstava iz stavka 1. ovoga članka ovlašteni veterinar pod čijom je kontrolom dezinfekcija izvršena, izdaje potvrdu.

(3) Način dezinfekcije prijevoznih sredstava iz stavka 1. te obrazac potvrde iz stavka 2. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 60.

(1) Posjednici životinja i životinjskih proizvoda te fizičke ili pravne osobe koje obavljaju prijevoz moraju imati i na zahtjev veterinarskog inspektora određenog ovim Zakonom predočiti svjedodžbu, potvrdu ili drugu propisanu ispravu.

(2) Fizičke, odnosno pravne osobe koje obavljaju prijevoz i službene osobe nadležne policijske uprave, dužne su prijaviti prometnu nezgodu u tijeku prijevoza životinja i životinjskih proizvoda nadležnom Veterinarskom uredu, najbližoj veterinarskoj stanici, odnosno veterinarskoj ambulanti ili ambulanti privatne prakse.

(3) Veterinarska stanica ili veterinarska ambulanta ili ambulanta privatne prakse, dužni su osigurati veterinarsku pomoć povrijeđenim životnjama, te o postupku i poduzetim mjerama žurno izvijestiti Veterinarski ured i ovlaštenu veterinarsku organizaciju na području, koji će narediti mјere za osiguranje životinjskih proizvoda i organizirati prijevoz povrijeđenih i uginulih životinja.

(4) Troškove pružanja veterinarskih usluga i provođenja mјera iz stavka 3. ovoga članka snosi posjednik životinja ili posjednik životinjskih proizvoda.

Članak 61.

(1) Veterinarsko-zdravstvene pregledi i kontrolu utovara, istovara i pretovara pošiljaka životinja i životinjskih proizvoda namijenjenih Hrvatskoj vojsci obavlja veterinarski inspektor Hrvatske vojske.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, veterinarsko zdravstvene pregledi može, po ovlaštenju Hrvatske vojske, obavljati i ovlašteni veterinar određen ovim Zakonom.

(3) Ustrojstvo i rad veterinarske inspekcije u Hrvatskoj vojsci te obrazac iskaznice i izgled znaka vojnog

veterinarskog inspektora u Hrvatskoj vojsci, propisuje ministar obrane uz prethodno pribavljeni mišljenje ministra.

Članak 62.

- (1) Službene osobe policijskih uprava u granicama svojih nadležnosti kontroliraju da li posjednici životinja i životinjskih proizvoda imaju svjedodžbu ili potvrdu ili drugu propisanu ispravu za pošiljke koje otpremaju prijevoznim sredstvom ili za životinje koje se kreću.
- (2) Ako se pri kontroli iz stavka 1. ovoga članka utvrdi, da posjednici životinja i životinjskih proizvoda, nemaju svjedodžbu odnosno potvrdu ili drugu propisanu ispravu, da životinje nisu označene, ili da životinje i životinjski proizvodi potječu iz zaraženog ili ugroženog područja, službene osobe policijske uprave će takve pošiljke zadržati i o tome izvestiti nadležni Veterinarski ured ili najbližu ovlaštenu veterinarsku organizaciju.

b) Veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrola u prometu preko granice Republike Hrvatske

Članak 63.

- (1) Uvoz, izvoz i provoz pošiljaka, životinja, životinjskih proizvoda i drugih pošiljaka (roba) koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica, jaja za nasad, životinske hrane uključujući i poljoprivredne prehrambene proizvode i stelju, sirovina i aditiva što služe za proizvodnju životinjske hrane, pošiljaka veterinarskih lijekova i drugih predmeta kojima se može prenosi zarazna bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, dopušteni su samo na određenim graničnim prijelazima (u dalnjem tekstu: Granični veterinarski prijelazi).
- (2) Veterinarsko-zdravstvene preglede i kontrolu na graničnim veterinarskim prijelazima, obavlja granični veterinarski inspektor.
- (3) Veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrola iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se na životinje i proizvode životinjskoga podrijetla radi zaštite zdravlja ljudi i životinja te kontrole objekata, robe ili prijevoznih sredstava, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti životinja.
- (4) U veterinarsku kontrolu iz stavka 3. ovoga članka može se uključiti i kontrola koja se odnosi na kakvoću i kontrolu radi očuvanja ugroženih vrsta životinja.
- (5) Granične prijelaze iz stavka 1. ovoga članka, određuje ministar.

Članak 64.

- (1) Kopitari i papkari moraju biti pojedinačno i trajno označeni ovim Zakonom propisanim oznakama, a kontejneri, palete, paketi i stokinete s proizvodima, ili spremnici sa živom ribom i ambalaža s utovarenim žabama, puževima, rakovima, pijavicama i mukućima, moraju biti označeni, na temelju ovoga Zakona, propisanom etiketom s otisnutim žigom veterinarske inspekcije i veterinarskim kontrolnim brojem odobrenog objekta u kojemu su proizvedeni, pakirani ili iz kojega su otpremljeni.
- (2) Pošiljke iz stavka 1. ovoga članka podliježu obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli graničnog veterinarskog inspektora na graničnom prijelazu.
- (3) Iznimno, veterinarskoj kontroli ne podliježu proizvodi u prtljazi putnika ili koji se šalju u paketima, mase manje od jednog kilograma, namijenjeni osobnoj potrošnji ako su podrijetlom iz zemalja ili područja zemalja iz kojih nije zabranjen uvoz i provoz.
- (4) Kada se radi o pojavi opasne zarazne bolesti u nekoj zemlji, veterinarskoj kontroli podliježe i prtljaga putnika i prtljaga osoblja prijevoznog sredstva, koja se unosi iz te zemlje.
- (5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka putnici i osoblje prijevoznoga sredstva dužni su svoju robu prijaviti graničnom veterinarskom inspektoru da bi se proveo postupak veterinarske kontrole.

Članak 65.

(1) Pravne osobe pomorskog i riječnog prometa, plovidbeni agenti, granični željeznički kolodvori, prijevoznici ili korisnici robe iz stavka 1. članka 63. ovoga Zakona, moraju graničnom veterinarskom inspektoru podnijeti zahtjev, na propisanom obrascu, za veterinarsku kontrolu pošiljke, odmah nakon njenog prispjeća na granični prijelaz.

(2) Pri uvozu, izvozu i provozu pošiljaka iz stavka 1. članka 63. ovoga Zakona, pošiljke mora pratiti propisana međunarodna svjedodžba o zdravlju odnosno zdravstvenoj ispravnosti pošiljke (u dalnjem tekstu: međunarodna svjedodžba (certifikat)), koja sadrži podatke o podrijetlu, identitetu, odredištu, prijevoznom sredstvu i zdravlju životinja odnosno zdravstvenoj ispravnosti proizvoda, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(3) Međunarodna svjedodžba iz stavka 2. ovoga članka, mora biti izvorna, sačinjena na dan otpreme pošiljke, za jednu vrstu životinja i proizvoda, za jednog primatelja i ovjerovljena na propisan način, označena serijskim brojem, obvezno pisana na hrvatskom jeziku i jeziku zemlje podrijetla, odnosno jeziku zemlje krajnjeg odredišta pošiljke, a za pošiljke u provozu može biti pisana i na engleskom i drugim jezicima službeno prihvaćenim u međunarodnom prometu.

(4) Iznimno od odredbe iz stavka 3. ovoga članka može se koristiti ovjerovljena i označena preslika izvorne međunarodne svjedodžbe (certifikata), kada se pošiljka, u cijelosti ili dijelovima, upućuje iz carinskog ili drugog skladišta, gdje je bila privremeno pohranjena pod nadzorom graničnog veterinarskog inspektora i carinskim nadzorom.

(5) Obrazac zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 66.

(1) Uvezene pošiljke životinja, životinjskih proizvoda i druge pošiljke roba koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, pošiljke sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica, jaja za nasad, životinjske hrane uključujući i poljoprivredne prehrambene proizvode i stelju, sirovina i aditiva što služe za proizvodnju životinjske hrane, podliježu pri istovaru i pretovaru, obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli.

(2) Obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli pri utovaru i pretovaru podliježu pošiljke iz stavka 1. ovoga članka namijenjene izvozu ili provozu.

(3) Za utovarenu pošiljku iz stavka 2. ovoga članka međunarodnu svjedodžbu (certifikat) izdaje ovlašteni veterinar određen ovim Zakonom, koji je obavio pregled.

(4) Odredbe članka 55. i 56. ovoga Zakona primjenjuju se pri izvozu i uvozu pošiljaka iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Način utovara, pretovara i istovara pošiljaka iz stavka 1. i 2. ovoga članka i obrazac međunarodne svjedodžbe (certifikata) iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 67.

(1) Pošiljke iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona namijenjene izvozu, uvozu i provozu, na graničnim prijelazima u slučaju potrebe, pretovaruju se i pohranjuju pod veterinarsko-zdravstvenom kontrolom graničnog veterinarskog inspektora.

(2) Za pošiljke iz stavka 1. ovoga članka, granični veterinarski inspektor ovjerava međunarodnu svjedodžbu (certifikat) izdanu pri utovaru pošiljke, navodeći razloge pretovara i pohrane, vrijeme i uvjete pohrane te oznake prijevoznog sredstva.

(3) Objekti za smještaj životinja i životinjskih proizvoda na graničnim prijelazima moraju udovoljavati uvjetima koje propisuje ministar.

Članak 68.

(1) Pošiljke životinja, životinjskih proizvoda, i druge pošiljke roba koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, pošiljke sjemena za umjetno osjemenjivanje i embrija, jaja za nasad, životinjske hrane, sirovina i aditiva što služe za proizvodnju životinjske hrane te predmeta kojima se može prenositi zarazna bolest ili ugroziti zdravlje, mogu se uvoziti i provoziti na temelju rješenja Uprave, kojim se utvrđuje da ne postoji veterinarsko-zdravstvene smetnje za

uvoz i provoz tih pošiljaka, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Veterinarski lijekovi se mogu uvoziti na temelju rješenja Uprave kojim se utvrđuje da je udovoljeno propisanim uvjetima za stavljanje veterinarskog lijeka u promet na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, rješenje Uprave nije potrebno za određene životinske proizvode koji ne predstavljaju opasnost za prijenos zaraznih bolesti.

(4) Uvoz i provoz pošiljaka iz stavka 3. ovoga članka odobrava rješenjem granični veterinarski inspektor ako pošiljka udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(5) Neće se dopustiti uvoz i provoz pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka ako u zemlji izvoznici ili zemljama kroz koje se pošiljka provodi, postoji zarazna bolest, odnosno ako postoji opasnost da se zarazna bolest unese u Republiku Hrvatsku.

(6) Neće se dopustiti uvoz proizvoda životinskog podrijetla namijenjenih ljudskoj prehrani iz stavka 1. i 3. ovoga članka ukoliko nisu proizvedeni u izvoznim objektima ili objektima koje, uz suglasnost nadležnih tijela države podrijetla, u posebnom postupku odobrava ministar.

(7) Rješenjem iz stavka 1. i 4. ovoga članka može se obvezati uvoznika da naknadno podvrgne određenim laboratorijskim i dijagnostičkim ispitivanjima i drži u karanteni pošiljke životinja, odnosno privremeno pohrani i podvrgne laboratorijskim ispitivanjima, pošiljke životinskih proizvoda, druge pošiljke robe sa sastojcima životinskog podrijetla, životinsku hranu, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju životinske hrane i predmete kojima se može prenijeti zarazna bolest ili ugroziti zdravlje te narediti i druge mjere.

(8) Za uvezene pošiljke i pošiljke u provodu iz stavka 1. i 4. ovoga članka granični veterinarski inspektor izdaje popratnicu na propisanom obrascu i zahtjeva izvješće o prispjeću pošiljke na odredište ili izlazni granični prijelaz.

(9) Mjesto privremene pohrane za provedbu karantenskih mjera te vrstu i način ispitivanja za proizvode iz stavka 6. ovoga članka određuje Uprava.

(10) Pošiljke životinskih proizvoda iz stavka 3. ovoga članka određuje ministar.

Članak 69.

(1) Uvezene životinje, uvoznik mora poslije uvoza držati u karanteni određenoj u rješenju iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona radi obavljanja dijagnostičkih i laboratorijskih ispitivanja i utvrđivanja zdravstvenog stanja.

(2) Mjesto i objekt karantene, na temelju potvrde veterinarskog inspektora u Veterinarskom uredu o udovoljavanju propisanim uvjetima te vrstu i način dijagnostičkih i laboratorijskih ispitivanja te druge uvjete držanja u karanteni određuje Uprava.

(3) Za životinje koje se uvoze radi sudjelovanja na športskim natjecanjima, vježbama, izložbama i sajmovima te pse i mačke koji se privremeno uvoze u pratinji posjednika na vrijeme od najviše 30 dana, kao i za kopitare, papkare, perad i kuniće koji se uvoze radi neposrednog privođenja klanju, može se odrediti da ne moraju biti u karanteni, ako je epizootiološka situacija u zemlji izvoznici takva da ne prijeti opasnost od unošenja zaraznih bolesti životinja.

(4) Životinje iz stavka 3. ovoga članka uvezene radi klanja, mora se zaklati najkasnije tri dana nakon prijelaza granice Republike Hrvatske, a mogu se klati samo u klaonicama koje udovoljavaju posebnim uvjetima iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Uvjete kojima moraju udovoljavati karantenski objekti i vrijeme trajanja karantene propisuje ministar.

Članak 70.

(1) Carinarnica odnosno carinska ispostava ne može obaviti carinski postupak niti carinjenje pošiljke koja podliježe veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli, dok granični veterinarski inspektor ne utvrdi zdravstveno stanje odnosno zdravstvenu ispravnost pošiljke i odobri njen uvoz, izvoz ili provoz.

(2) Prijevoznici koji obavljaju prijevoz željeznicom, brodom, zrakoplovom ili sredstvima cestovnog prijevoza i granična carinarnica dužni su o svakoj prispjeloj pošiljci iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona odmah izvijestiti graničnu veterinarsku inspekciju.

(3) Troškove nastale zbog primjene mjera pri uvozu, izvozu i provozu pošiljaka iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona, troškove karantene i produžene karantene kao i troškove nastale primjenom mjera u karanteni te troškove nastale zadržavanjem, vraćanjem, prenamjenom i uništavanjem pošiljke, plaća uvoznik, izvoznik, prijevoznik ili korisnik pošiljke.

Članak 71.

(1) Za pošiljke životinjskih proizvoda, drugih roba koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, za pošiljke životinjske hrane, sirovina i aditiva što služe za proizvodnju životinjske hrane, veterinarskih lijekova i predmeta kojima se mogu prenositi zarazne bolesti ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, koje se uvoze u slobodne zone ili se privremeno skladište u carinska, konsignacijska i druga skladišta za neocarinjenu robu u Republici Hrvatskoj, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona.

(2) Robe iz stavka 1. ovoga članka nalaze se pod nadzorom graničnog veterinarskog inspektora.

(3) Proizvodi iz stavka 1. ovoga članka u slobodnim zonama pakiraju se, prerađuju i dorađuju, pod veterinarsko-zdravstvenom kontrolom i nadzorom graničnog veterinarskog inspektora.

(4) Troškove izlaska graničnog veterinarskog inspektora radi pregleda utovara i istovara robe u skladištu i smjestištu iz stavka 1. ovoga članka izvan mjesta u kojem je sjedište granične veterinarske inspekcije, naplaćuje se od podnositelja zahtjeva u iznosu koji određuje ministar.

(5) Objekti u slobodnim zonama i konsignacijska skladišta iz stavka 1. ovoga članka moraju udovoljavati uvjetima propisanim u članku 19. i 25. ovoga Zakona.

Članak 72.

(1) Službene osobe policijskih uprava i carinarnica, u granicama svojih nadležnosti, sprečavat će nedopušteni prijelaz životinja i pošiljaka iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona izvan utvrđenih graničnih veterinarskih prijelaza.

(2) Pošiljke iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona te kopitare i papkare koji izvan određenog graničnog veterinarskog prijelaza prijeđu na teritorij Republike Hrvatske, službene osobe iz stavka 1. ovoga članka odmah će predati Veterinarskom uredu na čijem su području pošiljke otkrivene ili uhvaćene.

(3) S pošiljkama i životinjama iz stavka 1. i 2. ovoga članka postupat će se u skladu s odredbama ovoga Zakona ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

2. Inspekcija životinja za klanje i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi

Članak 73.

(1) Životinje za klanje podliježu veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli prije klanja, osim u slučaju klanja iz nužde.

(2) Posjednik klaonice obvezan je prijaviti klanje životinja nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji najkasnije 24 sata prije početka klanja, osim u slučaju klanja iz nužde koje se obavlja izvan klaonice.

(3) Veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli poslije klanja životinja iz članka 2. točke 2. ovoga Zakona, a divljači nakon odstrijela, podliježu njihovi trupovi i dijelovi trupa i meso.

(4) Ovlaštenik prava lova, obvezan je odstrijeljenu divljač prijaviti nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji u roku od 12 sati nakon odstrijela, radi obavljanja pregleda i kontrole iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Pregled i kontrola iz stavka 3. ovoga članka uključuje i mesne proizvode, mlijeko, jaja, med, ribe, rakove, školjke, puževe i žabe te proizvode od mlijeka, jaja, meda, ribe, rakova, školjaka, puževa i žaba u proizvodnji,

pohrani i prometu.

(6) Veterinarsko-zdravstvenim pregledom i kontrolom iz stavka 1., 3. i 4. ovoga članka utvrđuje se zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, koji se potom obilježavaju na propisani način.

(7) Rezultat veterinarsko zdravstvenog pregleda i kontrole iz stavka 1. i 3. ovoga članka je konačan u upravnom postupku, za njega je odgovoran ovlašteni veterinar, odnosno ovlašteni veterinari određeni ovim Zakonom, u slučaju timskog obavljanja pregleda i kontrole.

(8) Pregledu i kontroli iz stavka 3. ovoga članka podliježu i objekti iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona te sirovine, aditivi, dodatni sastojci, materijali za pakiranje i ostali pomoćni materijali, koji se koriste u proizvodnji ili preradi proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi putem javne potrošnje.

(9) Pregled i kontrola iz stavka 1., 3. i 5. ovoga članka uključuje i laboratorijske pretrage na rezidue te ostale onečišćivače biološkoga i kemijskoga podrijetla, škodljive za ljudsko zdravlje.

(10) Pregled i kontrola iz stavka 1., 3., 5. i 9. ovoga članka uključuje i kontrolu koja se odnosi na kakvoću, kao i tehničke normative i druge propise, ukoliko je to posebnim zakonom propisano.

(11) O pregledu i kontroli iz ovoga članka, ovlaštena veterinarska organizacija vodi službenu evidenciju.

Članak 74.

(1) Veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. ovoga Zakona ne podliježe klanje svinja, ovaca, koza, peradi, kunića i uzgojene divljači, kada te životinje ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja i kada je meso podrijetlom od navedenih vrsta životinja, kao i mesni proizvodi dobiveni njegovom obradom i preradom, namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu.

(2) Klanje kopitara i goveda, bez obzira da li pokazuju ili ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja, kada je meso podrijetlom od navedenih vrsta životinja namijenjeno potrošnji u vlastitom domaćinstvu, podliježe veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. ovoga Zakona.

(3) Veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. ovoga Zakona ne podliježe obrada mlijeka i proizvodnja mliječnih proizvoda, jaja i meda, kada su ti proizvodi namijenjeni prehrani ljudi putem potrošnje u vlastitom domaćinstvu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka mliječni proizvodi, jaja i med namijenjeni javnoj potrošnji i prodaji na tržnicama, podliježu veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 75.

(1) Klanje životinja koje očituju ili se sumnja da pokazuju znakove poremećaja zdravstvenog stanja podliježe veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. ovoga Zakona, i u slučaju kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom kućanstvu.

(2) U slučaju klanja iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju klanja iz nužde, posjednik životinje mora imati propisanu veterinarsku uputnicu za njihovu otpremu u klaonicu.

(3) Posjednik klaonice obvezan je primiti na klanje bolesnu životinju ili na obradu iz nužde zaklanu životinju, samo uz predočenje uputnice iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Način obavljanja veterinarsko-zdravstvenog pregleda i kontrole životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, iz članka 73., 74. i 75. ovoga Zakona, te način vođenja službene evidencije iz članka 73. stavka 1.. i obrasce uputnica iz stavka 2. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 76.

(1) Klanje životinja iz članka 2. točke 2. ovoga Zakona; rasijecanje i obrada mesa, ribe, rakova, školjaka, puževa i

žaba; preradba mesa, ribe, mlijeka, jaja, meda i ostalih proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi putem javne potrošnje; hlađenje, zamrzavanje, uskladištenje, i promet navedenih proizvoda; dopušteno je samo u objektima iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, klanje životinja dopušteno je i izvan klaonice, samo u slučaju klanja iz nužde koje nije moguće obaviti u klaonici.

(3) Klanje kopitara i papkara oboljelih od bolesti zbog kojih klanje nije zabranjeno, dopušteno je samo u klaonici, bez obzira da li je njihovo meso namijenjeno javnoj potrošnji ili potrošnji u vlastitom kućanstvu.

Članak 77.

Životinje, životinjski proizvodi, meso te druge sirovine, aditivi i dodatni sastojci koji služe u proizvodnji proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi, koji su nakon propisanog veterinarsko-zdravstvenog pregleda i kontrole, utvrđeni zdravstveno ili higijenski neispravnim, moraju se na propisani način obilježiti, zaplijeniti i neškodljivo ukloniti, odnosno podvrći postupku utilizacije.

Članak 78.

(1) Posjednici životinja, veterinarski djelatnici te proizvođači životinjskih proizvoda, moraju se pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karence, prilikom uporabe lijekova i drugih tvari koje se mogu prenijeti na životinske proizvode, kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua.

(2) Proizvodi životinjskoga podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, koji sadrže ili sadrže u količinama većim od dopuštenih, rezidue i druge onečišćivače škodljive za ljudsko zdravlje ne smiju se stavljati u promet za javnu potrošnju.

(3) Maksimalno dopuštene količine rezidua i drugih onečišćivača u izlučevinama i tjelesnim tekućinama živilih životinja, organima i tkivima zaklanih životinja i mesu, te sustav uzimanja uzoraka, laboratorijske metode i ciljna tkiva za njihovo određivanje, propisuje ministar.

(4) Radi zaštite javnoga zdravlja monitoring program sustavnoga praćenja rezidua i drugih za ljudsko zdravlje škodljivih onečišćivača, u proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni prehrani ljudi, propisuje ministar.

Članak 79.

U područjima koja su proglašena zaraženima trihinelozom, ravnatelj može narediti obvezno klanje svinja u klaonici ili obvezan veterinarsko-zdravstveni pregled svinja i u slučaju kada je njihovo meso i mesni proizvodi dobiveni njegovom preradom, namijenjeno potrošnji u vlastitom kućanstvu.

IV. VETERINARSKA ZAŠTITA DOBROBITI ŽIVOTINJA

Članak 80.

(1) Zabranjeno je zlostavljanje i mučiti životinje tijekom uzgoja, držanja, korištenja, radne uporabe ili posebnih oblika školovanja (dresure).

(2) Životinje se tijekom prijevoza i prilikom klanja ne smiju izlagati mučenju i patnji.

(3) Svaki posjednik životinja mora sa životinjom humano postupati i životinju zaštititi od patnji i bolova te pravovremeno zatražiti veterinarsku pomoć.

(4) Bolesnoj ili ozlijedenoj životinji mora se, čim je to moguće prije, pružiti odgovarajuća veterinarska pomoć i potrebita njega, osim ako bolest ili ozljeda nije takva da životinju treba odmah usmrtiti.

(5) Nastambe i objekti u kojima su smještene životinje moraju biti primjerene pripadnoj vrsti i kategoriji životinja te opremljene tako da mogu zadovoljiti biološke potrebe pripadne vrste i kategorije životinja.

(6) Životnjama se mora osigurati potrebita i zdravstveno ispravna hrana i voda.

(7) Znanstveno-istraživački pokusi na životnjama mogu se obavljati samo u zdravstveno-medicinskim, veterinarskim, farmakološkim i drugim znanstvenim ustanovama, a životinje se tijekom pokusa ne smiju izlagati mučenju i patnji.

V. SUSTAV PROVEDBE VETERINARSKE DJELATNOSTI

Članak 81.

(1) Veterinarsku djelatnost obavljaju pravne i fizičke osobe kao veterinarske ambulante, veterinarske stanice, veterinarske bolnice, veterinarske klinike, centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje te veterinarske ljekarne (u dalnjem tekstu: veterinarske organizacije), pod uvjetima i na način utvrđenim ovim Zakonom.

(2) Veterinarske organizacije iz stavka 1. ovoga članka, osnivaju se kao trgovačka društva.

(3) Pojedine poslove veterinarske djelatnosti, sukladno ovome Zakonu, obavlja Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, pojedine poslove veterinarske djelatnosti može obavljati i veterinarska služba ustrojena u pravnoj osobi koja obavlja djelatnost uzgoja stoke i stočarske proizvodnje (u dalnjem tekstu: veterinarska služba).

Članak 82.

(1) Veterinarsku djelatnost obavljaju i fizičke osobe kao veterinarske ambulante privatne prakse (u dalnjem tekstu: privatna praksa), pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, a upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.

(2) Na poslovanje privatne prakse iz stavka 1. ovoga članka, na odgovarajući način, primjenjuju se odredbe Zakona o obrtu.

(3) Obrazac i način vođenja upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 83.

(1) Veterinarsku organizaciju može osnovati pravna i fizička osoba sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Privatnu praksu može obavljati, sukladno odredbama ovoga Zakona diplomirani veterinar koji poslove privatne prakse obavlja osobno.

(3) Veterinarsku službu, kao unutarnju ustrojstvenu jedinicu, sukladno odredbama ovoga Zakona, osniva pravna osoba koja obavlja djelatnost uzgoja stoke i stočarske proizvodnje.

(4) Veterinarska organizacija, privatna praksa i veterinarska služba može se osnovati uz prethodno mišljenje Hrvatske veterinarske komore i veterinarsko-zdravstvenu suglasnost nadležnoga Veterinarskog ureda.

(5) Veterinarska organizacija, privatna praksa i veterinarska služba, mogu započeti radom na temelju rješenja o udovoljavanju propisanim uvjetima glede uređenja objekata, prostora, prostorija, veterinarske opreme i stručnih djelatnika.

(6) Rješenje iz stavka 5. ovoga članka donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva, koje on osniva.

(7) Uvjete iz stavka 5. ovoga članka i uvjete za izdavanje suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 84.

(1) Na svakom epizootiološkom području mora se osigurati zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva.

(2) Ako na epizootiološkom području ili dijelu epizootiološkog područja nije osigurana zaštita zdravlja životinja te

provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, pravnu osobu za obavljanje veterinarske djelatnosti dužna je osnovati jedinica lokalne uprave i samouprave.

1. Veterinarske organizacije

a) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica

Članak 85.

(1) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica obavljaju u okviru svoje djelatnosti, ambulantno, kućnim posjetama i u gospodarskim objektima, ove poslove:

1. provode propisana preventivna cijepljenja, propisane dijagnostičke i druge pretrage radi zaštite zdravlja životinja i ljudi te mjere za otkrivanje, suzbijanje, sprečavanje i iskorjenjivanje zaraznih bolesti i zoonoza,
2. provode preventivna cijepljenja, dijagnostička i druga ispitivanja radi zaštite zdravlja životinja,
3. obavljaju pregledе oboljelih životinja i razudbe lešina, ispitivanja uzroka oboljenja ili uginućа životinja, osnovna laboratorijsko dijagnostička ispitivanja te promatranje životinja,
4. otkrivaju i prijavljuju pojavu zarazne bolesti ili sumnju na pojavu zarazne bolesti,
5. liječe oboljele životinje, obavljaju kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate na životnjama,
6. liječe neplodnost te provode umjetno osjemenjivanje životinja i prijenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer),
7. provode mjere veterinarske zaštite okoliša radi sprečavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja (dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i radiološku dekontaminaciju),
8. vode propisanu evidenciju i dokumentaciju,
9. izdaju svjedodžbe o zdravstvenom stanju životinja, potvrde o zdravstvenom stanju pošiljaka životinja i zdravstvenoj ispravnosti pošiljaka životinskih proizvoda, sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih stanica, međunarodne svjedodžbe (certifikate) i druge potvrde kada je to ovim Zakonom određeno,
10. provode veterinarsko-stočarsko prosvjećivanje glede očuvanja i unapređenja zdravlja i reprodukcije životinja,
11. obavljaju propisane veterinarsko-zdravstvene pregledе i kontrole,
12. provode, organiziraju i kontroliraju označivanje životinja, sukladno ovom Zakonu i vode propisanu evidenciju i upisnik označenih životinja,
13. obavljaju i druge poslove određene svojim statutom u skladu s ovim Zakonom.

(2) Poslove iz stavka 1. točke 1., 7., 9., 11. i 12. ovoga članka i članka 12. ovoga Zakona može obavljati samo veterinarska ambulanta, odnosno veterinarska stanica koju na vrijeme od pet godina ovlasti Uprava kao ovlaštenu veterinarsku organizaciju.

(3) Pojedine poslove iz stavka 2. ovoga članka mogu obavljati i druge veterinarske organizacije ili privatna praksa ako udovoljavaju posebnim uvjetima koje propisuje ministar u roku od 30 dana od dana objave Zakona.

(4) Ovlaštena veterinarska organizacija iz stavka 2. ovoga članka mora osigurati obavljanje poslova svoje djelatnosti tijekom cijelog dana i udovoljavati i posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

Članak 86.

(1) Odluka o davanju ovlasti za obavljanje poslova iz članka 85. stavka 2. ovoga Zakona donosi se na temelju javnog natječaja.

(2) Javni natječaj raspisuje Uprava, a provodi ga povjerenstvo koje imenuje ravnatelj.

(3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka predlaže Upravi najpovoljnijeg ponuditelja.

(4) O davanju ovlasti najpovoljnijem ponuditelju, rješenjem, odlučuje Uprava.

(5) Žalba na rješenje iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena, a može se pokrenuti upravni spor.

(6) Ako se na javni natječaj ne javi ni jedan ponuditelj, odnosno ako se ne odabere najpovoljniji ponuditelj, ravnatelj će odrediti veterinarske organizacije koje su dužne provesti mjere iz članka 12. ovoga Zakona.

Članak 87.

(1) Ravnatelj, na temelju rješenja Uprave, s najpovoljnijim ponuditeljom sklapa ugovor o povjeravanju poslova, u pisanim oblicima.

(2) Ugovor obvezno sadrži odredbe o:

- vrsti i opsegu poslova,
- visini i načinu plaćanja naknade za dobivenu ovlast,
- nazivu jedne ili više epizootioloških jedinica u kojima se obavljaju povjereni poslovi,
- početku i trajanju ovlasti za obavljanje poslova,
- načinu i uvjetima obavljanja poslova,
- osiguravanju finansijskih sredstava za obavljanje poslova,
- o visini i načinu plaćanja,
- mogućnosti i razlozima otkaza ugovora prije isteka vremena,
- pravu i razlozima jednostranog raskida ugovora,
- odgovornosti u obavljanju povjerenih poslova,
- drugim pravima i obvezama.

Članak 88.

(1) Ugovor o povjeravanju poslova prestaje istekom vremena za koje je ugovor sklopljen, otkazom ako je sklopljen na određeno vrijeme ili raskidom.

(2) Uprava može i prije isteka ugovora o povjeravanju poslova otkazati ugovor bez otkaznog roka ili uz otkazni rok, ako:

- ovlaštena veterinarska organizacija ne obavlja ili nepotpuno obavlja povjerenе poslove,
- obavlja povjerenе poslove protivno ugovoru.

Članak 89.

(1) Ovlaštene veterinarske organizacije upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.

(2) Obrazac i način vođenja upisnika propisuje ministar.

(3) Popis ovlaštenih veterinarskih organizacija objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 90.

- (1) Za dobivenu ovlast iz članka 85. stavka 2. ovoga Zakona ovlaštena veterinarska organizacija plaća naknadu u korist Državnog proračuna.
- (2) Visina naknade iz stavka 1. ovoga članka određuje se ovisno o opsegu povjerenih poslova, području na kojem se obavljaju te pogodnostima i učincima koji se postižu davanjem ovlasti.
- (3) Visina i način plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka određuje se ugovorom o povjeravanju poslova.

b) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika

Članak 91.

(1) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika, u okviru svoje djelatnosti, obavlja stacionarno liječenje i njegu bolesnih i ozlijedjenih životinja.

(2) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika obavlja:

1. pregled oboljelih životinja i ispituje uzrok oboljenja,
2. liječenje oboljelih životinja te kirurški, porodiljski i drugi veterinarski zahvati,
3. liječenje neplodnosti,
4. umjetno osjemenjivanje životinja,
5. pojedine poslove u provedbi određene mjere iz članka 12. u skladu sa člankom 85. stavkom 3. ovoga Zakona,
6. savjetovanje posjednika životinja radi očuvanja zdravljia životinja,
7. vođenje propisanih evidencija i dokumentacija,
8. drugi poslovi određeni statutom u skladu s odredbama ovoga Zakona,
9. iz djelokruga svojega rada izdaje svjedodžbe o zdravstvenom stanju životinja.

c) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje

Članak 92.

(1) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje u okviru svoje djelatnosti mogu obavljati sljedeće poslove:

1. proizvode uzgojno valjane životinje,
2. proizvode, pripremaju, pohranjuju i stavljaju u promet sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice,
3. obavljaju prijenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer),
4. obavljaju poslove uvoza i izvoza sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica,
5. obavljaju reproduksijsko testiranje rasplodnjaka,
6. obavljaju umjetno osjemenjivanje životinja,
7. organiziraju provođenje umjetnog osjemenjivanja životinja na određenom području ili provode umjetno osjemenjivanje životinja po nalogu i posebnom ovlaštenju Uprave,
8. provode umjetno osjemenjivanje životinja na određenom području putem posebno organizirane službe za reprodukciju,
9. pružaju stručnu pomoć u provođenju umjetnog osjemenjivanja i suzbijanja neplodnosti životinja,

10. obavljaju poslove kontrole i zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reproduksijske sposobnosti,
11. obavljaju poslove kontrole, laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica,
12. provode stručnu izobrazbu veterinara i veterinarskih djelatnika te uzbudjatelja životinja za umjetno osjemenjivanje i reprodukciju stoke,
13. provode informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja,
14. prate, proučavaju i znanstveno istražuju pitanja u svezi s razmnožavanjem i genetikom kod životinja,
15. obavljaju i druge poslove utvrđene statutom u svezi s unapređenjem veterinarstva i stočarstva.

(2) Poslove iz točke 3., 4., 5., 7., 11., 13. i 14. stavka 1. ovoga članka mogu obavljati centri za umjetno osjemenjivanje i reprodukciju koji udovoljavaju posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

d) Veterinarska ljekarna

Članak 93.

Veterinarska ljekarna se osniva prema posebnom zakonu radi opskrbe veterinarskih organizacija i posjednika životinja veterinarskim lijekovima, pomoćnim lijekovitim sredstvima, sredstvima za njegu i zaštitu životinja, veterinarskim instrumentima i opremom te hranom za životinje.

2. Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut

a) Veterinarski fakultet

Članak 94.

Veterinarski fakultet za potrebe veterinarstva i u svrhu unapređivanja veterinarske djelatnosti i znanstveno nastavnog rada obavlja:

1. kliničku, laboratorijsku i terensku dijagnostiku bolesti životinja,
2. liječenje životinja,
3. razudbu lešina te patohistološke pretrage životinjskih organa,
4. kemijske, histološke, biološke, histokemijske, citološke, mikrobiološke, urološke, parazitološke, radijacijeske, radio-kemijske i druge analize organa životinja, krvi, krvnog seruma, izlučevina životinja, životinjske hrane, namirnica životinjskog podrijetla, drugih bioloških supstrata, tla, vode i zraka, te daje o tome stručna mišljenja,
5. vještačenja i izradu ekspertiza iz područja veterinarstva i stočarske proizvodnje za potrebe zainteresiranih pravnih i fizičkih osoba,
6. istraživanja i proizvodnju farmaceutskih i bioloških sredstava za liječenje životinja i suzbijanje bolesti životinja,
7. ocjenjivanje zdravstvene ispravnosti i kakvoće namirnica životinjskog podrijetla i drugih proizvoda životinjskog podrijetla i o tome daje stručne ocjene i mišljenja.

b) Hrvatski veterinarski institut

Članak 95.

Hrvatski veterinarski institut za potrebe veterinarstva:

1. obavlja terensku i laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,

2. prati, analizira i proučava stanje glede pojava, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
3. planira i predlaže preventivna cijepljenja te dijagnostičke pretrage životinja,
4. planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprečavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja,
5. istražuje načine zaštite od zoonoza,
6. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
7. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje biološka i farmaceutska sredstva za dijagnostiku, profilaksu i terapiju,
8. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja njihove zdravstvene ili higijenske ispravnosti,
9. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
10. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje nova imunološka sredstva za zaštitu zdravlja životinja,
11. prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša na zdravstveno stanje životinja,
12. istražuje zoohigijenske uvjete u objektima za uzgoj stoke i stočarsku proizvodnju,
13. obavlja laboratorijske pretrage namirnica životinjskoga podrijetla i drugih proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti,
14. obavlja laboratorijske pretrage na rezidue i druge biološki aktivne tvari, u životnjama, mesu i ostalim namirnicama životinjskog podrijetla,
15. obavlja kontrolu radioaktivnih tvari u životnjama, mesu i proizvodima životinjskog podrijetla i stočnoj hrani,
16. obavlja toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskoga podrijetla i stočne hrane,
17. obavlja ispitivanja i kontrolu kakvoće lijekova za uporabu u veterini, u proizvodnji i prometu,
18. istražuje, unapređuje i primjenjuje razvojne metode tehnologije i kontrole namirnica životinjskog podrijetla, stočne hrane i lijekova za uporabu u veterini,
19. istražuje, unapređuje i pruža stručnu pomoć u svezi inspekcije životinja, inspekcije namirnica životinjskog podrijetla i stočne hrane,
20. pruža stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i uzgajateljima životinja te proizvođačima namirnica životinjskog podrijetla, stočne hrane i lijekova za uporabu u veterini,
21. obavlja i druge poslove određene statutom u skladu s ovim Zakonom.

3. Privatna praksa

Članak 96.

(1) Privatnu praksu može obavljati diplomirani veterinar pod sljedećim uvjetima:

1. da ima hrvatsko državljanstvo,
2. da ima položen stručni ispit,

3. da ima potpunu poslovnu sposobnost,
4. da mu pravomoćnom sudskom presudom ili odlukom drugog nadležnog tijela nije izrečena sigurnosna ili zaštitna mjera zabrane obavljanja poslova veterinarske djelatnosti,
5. da nije u radnom odnosu,
6. da ima odobrenje za rad (licencu) Hrvatske veterinarske komore.

(2) Privatna praksa može se obavljati samo u jednoj veterinarskoj ambulanti.

Članak 97.

- (1) U privatnoj praksi mogu se obavljati poslovi iz članka 85. stavka 1. ovoga Zakona, osim poslova utvrđenih točkom 1., 7., 9., 11. i 12. stavka 1. istoga članka.
- (2) U privatnoj praksi ne mogu se obavljati poslovi u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona osim u slučaju iz članka 85. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 98.

Diplomirani veterinar u obavljanju privatne prakse dužan je:

- 1) na zahtjev držatelja životinje pružiti zdravstvenu pomoć ili drugu veterinarsku uslugu u okviru odobrene djelatnosti,
- 2) sudjelovati na poziv nadležnog tijela Državne uprave u radu na sprečavanju i suzbijanju zaraznih bolesti,
- 3) voditi propisanu dokumentaciju i evidenciju,
- 4) davati podatke o svom radu na zahtjev nadležnog tijela Državne uprave,
- 5) obavljati poslove zdravstvene zaštite životinja u skladu s pravilima struke i kodeksom veterinarske etike.

4. Veterinarska služba

Članak 99.

- (1) Veterinarska služba obavlja veterinarsku djelatnost u objektima i na životinjama kod pravne osobe koja obavlja djelatnost uzgoja stoke i stočarske proizvodnje.
- (2) Veterinarska služba ne može obavljati poslove iz članka 12. i članka 85. stavka 1. točke 1., 7., 9., 11. i 12., ovoga Zakona.
- (3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, pojedine poslove u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona, ravnatelj, bez provedbe javnog natječaja, rješenjem može povjeriti veterinarskoj službi, ako udovoljava posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

5. Izvješćivanje o obavljanju poslova veterinarske djelatnosti

Članak 100.

- (1) Veterinarska organizacija, privatna praksa i veterinarska služba dužne su Upravi podnosići izvješća o obavljanju veterinarske djelatnosti.
- (2) Veterinarski fakultet, Hrvatski veterinarski institut i Hrvatska veterinarska komora dužni su Upravi podnosići izvješća o obavljanju poslova za potrebe veterinarstva utvrđenih ovim Zakonom.
- (3) Sadržaj, oblik i način podnošenja izvješća te rokove njihova dostavljanja propisuje ministar.

6. Veterinarski djelatnici

Članak 101.

(1) Izravno poslove veterinarstva iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona obavljaju veterinarski djelatnici: diplomirani veterinari (u dalnjem tekstu: veterinari), veterinarski tehničari i veterinarski bolničari, a određene specijalizirane poslove u veterinarskoj dijagnostici i analitici i stručnjaci ostalih struka.

(2) Postavljanje dijagnoze, propisivanje lijeka, liječenje, kirurške, porodiljske i druge zahvate na životinjama, veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu te druge poslove veterinarskog javnog zdravstva, mogu obavljati samo veterinari.

(3) Veterinarski djelatnici iz stavka 2. ovoga članka mogu obavljati poslove veterinarske djelatnosti samo uz odobrenje za rad (licencu), koju daje Hrvatska veterinarska komora na vrijeme od pet godina.

(4) Odobrenje za rad (licenca) iz stavka 3. ovoga članka, može se prodljavati i oduzimati. Postupak, uvjete i način davanja, prodljivanja i oduzimanja ovoga odobrenja (licence) propisuje ministar.

(5) Poslove tehničke naravi, umjetno osjemenjivanje, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju te higijeničarske i druge poslove veterinarstva koji nisu sadržani u odredbi stavka 2. ovoga članka, obavljaju veterinarski tehničari po nalogu veterinara i prema pravilima struke.

Članak 102.

(1) Veterinari i veterinarski tehničari obvezni su nakon završenog školovanja obaviti vježbenički staž.

(2) Vježbenički staž za veterinara traje jednu godinu, a za veterinarskog tehničara šest mjeseci.

Članak 103.

(1) Vježbenički staž obavlja se u veterinarskim organizacijama, a može se obaviti i na Veterinarskom fakultetu i u Hrvatskom veterinarskom institutu.

(2) Veterinarske organizacije dužne su primati vježbenike na vježbenički staž prema mjerilima koje će odrediti ministar.

Članak 104.

(1) Nakon obavljenog vježbeničkog staža veterinari i veterinarski tehničari polažu stručni ispit, pred ispitnim povjerenstvom.

(2) Sadržaj i način provođenja vježbeničkog staža za veterinare i veterinarske tehničare, sastav ispitnog povjerenstva te program i način polaganja stručnog ispita, kao i obrazac uvjerenja o položenom stručnom ispitom, propisuje ministar.

7. Hrvatska veterinarska komora

Članak 105.

(1) Hrvatska veterinarska komora (u dalnjem tekstu: Komora) je udruga veterinara kojoj je temeljna zadaća promicanje veterinarstva i zastupanje interesa u području veterinarstva.

(2) Članovi Komore su veterinari koji obavljaju poslove veterinarske djelatnosti na području Republike Hrvatske sukladno ovom Zakonu.

(3) Komora je pravna osoba a članstvo u Komori je obvezno.

(4) Komora ima statut kojim se utvrđuje djelatnost, tijela upravljanja, ustrojstvo i način rada.

(5) Na statut Komore suglasnost daje ministar.

Članak 106.

- (1) Svoje zadaće Komora obavlja samostalno na način utvrđen ovim Zakonom i svojim statutom.
- (2) Komora obavlja pojedine poslove javne ovlasti, ako je to utvrđeno ovim Zakonom.
- (3) Zadaće Komore jesu:
 1. promicanje i zastupanje interesa u području veterinarstva,
 2. vođenje upisnika svojih članova,
 3. skrb o poštivanju pravila kodeksa veterinarske etike i poduzimanje odgovarajućih mjera u slučaju njihova kršenja,
 4. davanje mišljenja za osnivanje i prestanak veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarskih službi,
 5. daje, produljuje i oduzima veterinarima odobrenje za rad (licencu),
 6. daje mišljenja i prijedloge u postupku donošenja akata kojima se uređuju pitanja, uvjeti i način obavljanja veterinarske djelatnosti,
 7. predlaže cijene veterinarskih usluga,
 8. skrbi o stručnom osposobljavanju i usavršavanju veterinarskih djelatnika i zastupa njihove interese,
 9. utvrđuje i nadzire način promidžbe veterinarskih organizacija i privatne prakse,
 10. organizira znanstvene i stručne skupove,
 11. obavlja i druge poslove sukladno odredbama svoga Statuta.

(4) Poslovi iz točke 5. i 9. ovoga članka obavljaju se kao javna ovlast, a akti koje u tom svojstvu izdaje su javne isprave.

8. Nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti

Članak 107.

- (1) Nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti koji se obavlja u skladu s godišnjim programom nadzora i na prijedlog nadležnog državnog veterinarskog inspektora, provodi Uprava.
- (2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi državno povjerenstvo sastavljeno od istaknutih stručnjaka pojedinih područja veterinarske djelatnosti, nadležnog državnog veterinarskog inspektora i predstavnika Komore.
- (3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka, dužno je nakon obavljenog nadzora, podnijeti Upravi izvješće o činjenicama, ocjeni stručnosti i uspješnosti rada, utvrđenim nedostacima, njihovim uzrocima i posljedicama, kao i prijedlog mjera.
- (4) Ravnatelj rješenjem osniva državno povjerenstvo i imenuje njegove članove.
- (5) Uprava može zabraniti obavljanje veterinarske djelatnosti, ako su izvješćem iz stavka 3. ovoga članka utvrđeni nedostaci takve naravi da bi nastavljanje rada moglo prouzročiti štetne posljedice ili opasnost po zdravlje ljudi ili životinja.
- (6) Uvjete i način rada te naknade i nagrade u svezi s radom državnog povjerenstva, propisuje ministar.

VI. NAKNADE I TROŠKOVI

a) Naknade

Članak 108.

(1) Za obavljeni obvezni veterinarsko-zdravstveni pregled, i izdavanje svjedodžbe plaća se naknada i to:

1. za obavljeni veterinarsko-zdravstveni pregled pošiljke u prometu preko granice Republike Hrvatske naknadu određuje Vlada Republike Hrvatske i prihod je Državnog proračuna,
2. za ostale veterinarsko-zdravstvene preglede naknade propisuje ministar i prihod su u visini od 30% Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja, a u visini od 70% ovlaštene veterinarske organizacije,
3. za izdavanje svjedodžbi visinu naknade propisuje ministar i prihod je u visini 70% Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja, a u visini 30% ovlaštene veterinarske organizacije.

(2) Način prikupljanja i plaćanja naknada iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 109.

(1) Fond za zdravstvenu zaštitu životinja je pravna osoba a osniva ga Vlada Republike Hrvatske.

(2) Sredstva Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja čine sredstva ostvarena od naknada prema članku 108. ovoga Zakona i sredstva koja se prema članku 114. ovoga Zakona osiguravaju u Državnom proračunu i naknade za podmirenje troškova tiskanja obrazaca i izradu propisanih oznaka iz članka 110. točke 5. i 6. ovoga Zakona.

Članak 110.

Sredstva Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja ostvarena prema odredbama članka 109. ovoga Zakona, koriste se za:

1. isplatu naknada za ubijene ili zaklane životinje i uništene predmete tijekom provođenja naređenih mjera,
2. podmirenje troškova za suzbijanje određenih zaraznih bolesti iz ovoga Zakona,
3. podmirenje troškova utvrđivanja pojave zarazne bolesti i laboratorijske dijagnostičke pretrage zaraznih i nametničkih bolesti životinja,
4. podmirenje troškova laboratorijskih pretraga, koje se obavljaju u okvirima veterinarsko-zdravstvenih pregleda i kontrola,
5. podmirenje troškova tiskanja i distribucije propisanih obrazaca, evidencija i druge dokumentacije,
6. podmirenje troškova izrade propisanih oznaka za životinje i službenih etiketa s otisnutim žigom ili pečatom,
7. razvitak i primjenu novih dijagnostičkih i analitičkih postupaka,
8. druge svrhe u svezi kontrole bolesti i veterinarskog javnog zdravstva.

Članak 111.

(1) Županijsko poglavarstvo i poglavarstvo Grada Zagreba utvrđuje visinu naknade za:

1. upisivanje pasa u poseban upisnik,
2. neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih nusproizvoda životinjskog podrijetla i konfiskata,
3. neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka, latalica.

(2) Sredstva ostvarena od naknade iz točke 1. stavka 1. ovoga članka prihod su ovlaštene veterinarske organizacije, a sredstva ostvarena od naknada za poslove iz točke 2. i 3. stavka 1. ovoga članka, prihod su pravne osobe koja

obavlja te poslove.

b) Troškovi

Članak 112.

Posjednik životinje snosi sve troškove preventivnog cijepljenja, dijagnostičkog i drugog ispitivanja, kao i sve druge troškove u svezi sa provedbom mjera koje su propisane ili naređene u skladu s ovim Zakonom, osim ako je naredbom iz članka 12. stavka 2. ovoga Zakona drukčije određeno.

Članak 113.

Posjednik životinje snosi troškove utilizacije ili neškodljivog uklanjanja lešina, dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 114.

U Državnom proračunu osiguravaju se sredstva za suzbijanje osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8. ovoga Zakona i to za:

- preventivna cijepljenja i dijagnostička ispitivanja,
- zaprečivanje zaraženog ili ugroženog područja,
- dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju te nabavku opreme i drugog potrebitog materijala za njihovo provođenje,
- troškove skupina veterinara i drugih veterinarskih djelatnika,
- utilizaciju i neškodljivo uklanjanje lešina ubijenih ili uginulih životinja,
- osiguranje zaliha rezervi cjepiva,
- isplatu naknada iz članka 47. stavka 1. ovoga Zakona.

VII. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI
NADZOR

1. Zajedničke odredbe

Članak 115.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donijetih temeljem ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

Članak 116.

(1) Inspeksijski nadzor prema ovom Zakonu i propisima donijetim na temelju ovoga Zakona, obavljaju republički veterinarski inspektor i granični veterinarski inspektori veterinarske inspekcije Uprave u sastavu Ministarstva i drugi državni službenici koje za to ovlasti ministar.

(2) Inspeksijski nadzor iz stavka 1. ovoga članka obavljaju i veterinarski inspektor u područnim jedinicama Ministarstva - Veterinarskim uredima županija, odnosno Grada Zagreba (u dalnjem tekstu: županijski, odnosno gradski veterinarski inspektor).

(3) Inspektore iz stavka 1. i 2. ovoga članka postavlja i razrješuje ministar.

Članak 117.

(1) Inspeksijski nadzor u prvom stupnju obavlja županijski, odnosno gradski veterinarski inspektor i granični veterinarski inspektor u graničnoj veterinarskoj stanici kao područnim jedinicama Ministarstva, a u drugom stupnju republički veterinarski inspektor veterinarske inspekcije Uprave.

(2) Ovlaštena veterinarska organizacija, u okviru poslova Državne uprave koji su joj ovim Zakonom preneseni, riješava u upravnim stvarima u prvom stupnju, a republički veterinarski inspektor veterinarske inspekcije Uprave u drugom stupnju.

Članak 118.

(1) Inspeksijski nadzor iz članka 116. ovoga Zakona podrazumijeva veterinarsko-inspeksijski, odnosno veterinarsko-zdravstveni nadzor (u udalnjem tekstu: veterinarsko-zdravstveni nadzor) koji se provodi nad životinjama i životinjskim proizvodima i otpadnom životinjskom tvari; nad objektima, opremom, sredstvima te uvjetima za držanje, uzgoj i proizvodnju životinja i životinjskih proizvoda; nad provođenjem naređenih mjera za sprečavanje, otkrivanje i suzbijanje zaraznih bolesti životinja; nad sredstvima za prijevoz i uvjetima prijevoza te objektima, uvjetima i opremom za promet životinja i životinjskih proizvoda; nad objektima, opremom, uvjetima i načinom rada veterinarskih organizacija u obavljanju zdravstvene zaštite životinja, nad dobivanjem, proizvodnjom, pohranom sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica, nad uvjetima pohrane i uporabe veterinarskih lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava, nad zdravstvenom ispravnošću hrane i vode za životinje, kao i nad svim drugim objektima, sredstvima, predmetima i opremom, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti životinja ili na drugi način ugrožavati njihovo zdravlje i zdravlje ljudi u prometu preko granice Republike Hrvatske.

(2) Veterinarski inspektor iz članak 116. stavka 1. i 2. ovoga zakona (u dalnjem tekstu: veterinarski inspektor) u provedbi inspeksijskog nadzora, sastavlja zapisnik i donosi rješenje kada je za to ovlašten ovim Zakonom i propisima donesenim temeljem ovoga Zakona.

Članak 119.

(1) Za republičkog veterinarskog inspektora može se postaviti osoba koja pored općih uvjeta propisanih za prijam u državnu službu ispunjava i sljedeće uvjete:

1. ima visoku stručnu spremu veterinarske struke,
2. ima položen državni stručni ispit za zvanje veterinarskog inspektora,
3. ima najmanje deset godina radnog staža u struci nakon položenog državnog stručnog ispita.

(2) Za županijskog, odnosno gradskog veterinarskog inspektora i graničnog veterinarskog inspektora može se postaviti osoba koja, pored općih uvjeta za prijam u državnu službu, ispunjava i posebne uvjete iz točke 1. i 2. stavka 1. ovoga članka te ima pet godina radnog iskustva u struci nakon položenoga državnog stručnog ispita.

Članak 120.

(1) Pravne i fizičke osobe čiji rad podliježe nadzoru veterinarskog inspektora dužne su omogućiti obavljanje nadzora, pružiti potrebite podatke i obavijesti te osigurati uvjete za nesmetan rad.

(2) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta za vrijeme inspeksijskog nadzora ako veterinarski inspektor ne bi mogao na drugi način obaviti inspeksijski nadzor ili utvrditi činjenično stanje.

(3) Pravne i fizičke osobe dužne su na zahtjev veterinarskog inspektora, u primjerenom roku dostaviti ili pripremiti podatke i materijale koji su mu potrebni za obavljanje poslova inspeksijskog nadzora.

Članak 121.

(1) Ako veterinarski inspektor prigodom obavljanja inspeksijskog nadzora utvrdi da ovaj Zakon ili drugi propis nije primjenjen ili da nije pravilno primjenjen, naredit će rješenjem otklanjanje utvrđene nepravilnosti, ako je to ovim zakonom ili drugim propisom predviđeno, određujući rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Veterinarski inspektor donijet će rješenje iz stavka 1. ovoga članka bez odgađanja, a najkasnije u roku 15 dana od dana završetka nadzora.

Članak 122.

(1) Veterinarski inspektor donijet će usmeno rješenje i odmah narediti izvršenje u slučajevima, kada utvrdi da pravna ili fizička osoba obavlja djelatnost protivno izvršnoj zaštitnoj mjeri zabrane obavljanja djelatnosti, donesenoj u upravnom ili prekršajnom postupku.

(2) rješenje iz stavka 1. ovoga članka veterinarski inspektor će unijeti u zapisnik o provedenom inspekcijskom nadzoru.

(3) U provedbi rješenja iz stavka 1. ovoga članka veterinarski inspektor će pečaćenjem ili na drugi pogodan način zatvoriti prostorije ili objekt u kojima se obavlja djelatnost, te može oduzeti opremu, uređaje, sredstva za rad i prijevozna sredstva kojima se obavlja djelatnost, do konačne odluke nadležnog tijela.

Članak 123.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora veterinarski inspektor može privremenom oduzeti, do donošenja rješenja o izvršenom prekršaju ili presude o kaznenom djelu, dokumentaciju i predmete koji u prekršajnom ili sudbenom postupku mogu poslužiti kao dokaz.

(2) O privremenom oduzimanju dokumentacije ili predmeta iz stavka 1. ovoga članka izdaje se potvrda.

(3) U slučaju kada se privremeno do odluke nadležnoga državnoga tijela oduzimaju pošiljke životinja ili proizvoda, prijava ili zahtjev se mora podnijeti u roku 48 sati, a nadležno državno tijelo o prijavi ili zahtjevu postupa žurno.

Članak 124.

(1) Protiv rješenja Uprave donesenih u prvom stupnju nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

(2) Protiv rješenja veterinarskog inspektora, može se podnijeti žalba veterinarskoj inspekciiji Uprave u sastavu Ministarstva, u roku osam dana od dana dostave rješenja.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 125.

(1) Zaključak o dozvoli izvršenja rješenja veterinarski inspektor dužan je donijeti bez odgađanja, u roku od osam dana od dana kada je rješenje postalo izvršno, a iznimno nakon isteka toga roka.

(2) Troškove izvršenja snosi stranka koja je bila dužna izvršiti naređenu upravnu mjeru.

Članak 126.

(1) Izvršno rješenje veterinarskog inspektora kojem je predmet nenovčana obveza i koje se prema prirodi obveze može izvršiti izravnom prisilom, izvršit će se tom prisilom, bez prethodne primjene prisilnih mjera iz članka 286. Zakona o općem upravnom postupku.

(3) Prisilna novčana kazna koja se na temelju stavka 2. ovoga članka izriče prvi put, izriče se u iznosu od 10.000,00 kuna za nadziranu pravnu osobu, ili 5.000,00 kuna za nadziranu fizičku osobu. Svaka kasnija prisilna novčana kazna izriče se u istom iznosu.

Članak 127.

(1) Ako veterinarski inspektor utvrdi da je povredom propisa učinjen prekršaj ili kazneno djelo, uz rješenje za čije je donošenje ovlašten ili zapisnik, dužan je bez odgode a najkasnije u roku 15 dana od dana sastavljanja zapisnika ili donošenja rješenja, podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ili prijavu za pokretanje postupka zbog kaznenog djela.

(2) Sudbeno tijelo kojemu je podnesena prijava ili zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužno je o ishodu postupka obavijestiti podnositelja zahtjeva ili prijave.

Članak 128.

- (1) Veterinarski inspektor o obavljenim inspekcijskim pregledima vodi očeviđnik.
- (2) Sadržaj, oblik i način vođenja očeviđnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 129.

- (1) Kad je za izvršenje poslova inspekcijskog nadzora potrebito uzeti uzorke i izvršiti analizu, veterinarski će inspektor, sukladno ovom Zakonu i drugim propisima, uzeti uzorke (u dalnjem tekstu: službeni uzorak) i dostaviti ih na laboratorijske pretrage u laboratorije utvrđene ovim Zakonom.
- (2) Veterinarski inspektor dužan je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti stranku, da za slučaj njenog zahtjeva za superanalizom, istodobno s uzimanjem uzorka za analizu, mora uzeti i uzorak za superanalizu.
- (3) O rezultatu analize, veterinarski je inspektor dužan bez odgađanja izvijestiti stranku kod koje su uzorci uzeti.
- (4) Stranka nezadovoljna rezultatom analize može, u roku od osam dana od dana primitka izvješća veterinarskog inspektora o rezultatu analize, zahtijevati da se izvrši superanaliza.
- (5) Troškove analize i superanalize nastale u postupku obavljanja veterinarsko-zdravstvenog nadzora, snosi stranka, ako su rezultati analize pozitivni, odnosno ako su rezultati pretrage negativni, troškove podmiruje iz sredstava Fonda. Rezultat super analize mjerodavan je i za troškove analize.
- (6) Troškove laboratorijske pretrage službenih uzoraka uzetih u okviru provođenja "monitoring" programa snosi pravna ili fizička osoba, kod koje su uzorci uzeti neovisno od rezultata pretrage.

Članak 130.

- (1) Laboratorijske pretrage službenih uzoraka (analize i superanalize), obavlja Hrvatski veterinarski institut i ovlašteni laboratoriji koji udovoljavaju propisanim uvjetima i imaju ovlast ravnatelja.
- (2) Laboratorijske pretrage uzoraka životinjske hrane, sirovina i aditiva, radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti, pored Hrvatskog veterinarskog instituta i laboratorija utvrđenih u stavku 1. ovoga članka, mogu obavljati i drugi laboratoriji, koji glede prostorija, opreme i stručnih djelatnika udovoljavaju propisanim uvjetima.
- (3) Uvjete kojima moraju udovoljavati laboratoriji iz stavka 1. i 2. ovoga članka, propisuje ministar.
- (4) Rješenje o udovoljavanju propisanim uvjetima i davanju ovlasti laboratorija iz stavka 1. i 2. ovoga članka, donosi ravnatelj na prijedlog stručnog povjerenstva koje on osniva.
- (5) Popis laboratorija iz stavka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se u "Narodnim novinama".

Članak 131.

- (1) Veterinarski inspektor ima službenu iskaznicu kojom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti, a granični veterinarski inspektor ima i znak graničnog veterinarskog inspektora.
- (2) Granični veterinarski inspektor obvezatan je tijekom službe nositi službenu odoru.
- (3) Oblik i sadržaj obrasca službene iskaznice, izgled, sadržaj znaka, boju i kroj službene odore, te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama i znakovima propisuje ministar.

Članak 132.

Ako posjednik životinja koje podliježu provedbi inspekcijskog nadzora odbije da mu se utvrdi identitet, veterinarski inspektor će pisano, a u žurnim slučajevima i na usmeni zahtjev od nadležnog tijela Ministarstva unutarnjih poslova zatražiti pomoć pri utvrđivanju identiteta posjednika životinja, ili predmeta koji podliježu veterinarsko-zdravstvenom pregledu, kontroli i nadzoru.

2. Republički veterinarski inspektor

Članak 133.

U provedbi inspekcijskog nadzora republički veterinarski inspektor obavlja nadzor nad:

- 1) udovoljavanjem propisanim uvjetima i načinu rada veterinarskih organizacija
- 2) udovoljavanjem veterinarsko-zdravstvenim uvjetima pri izgradnji i rekonstrukciji stočnih i peradarskih farmi, valionica, stočnih sajmišta, tržnica i otkupnih mjesta,
- 3) provedbom mjera za sprečavanje, suzbijanje, iskorjenjivanje zaraznih i nametničkih bolesti životinja,
- 4) provedbom mjera za zaštitu od zoonoza,
- 5) provedbom mjera za zaštitu zdravlja životinja,
- 6) uzgojem, držanjem i prometom životinja,
- 7) proizvodnjom pohranom i prometom proizvoda životinjskoga podrijetla,
- 8) proizvodnjom, pohranom i prometom stočne hrane,
- 9) proizvodnjom, pohranom i prometom veterinarskih lijekova i otrova,
- 10) objektima za klanje životinja, obradu, preradu i uskladištenje proizvoda životinjskoga podrijetla, stočnih farmi, objekata za utilizaciju i neškodljivo uklanjanje, stočnih sajmišta, tržnica, otkupnih stanica i valionica, glede udovoljavanja propisanim uvjetima,
- 11) objektima, uređajima i opremom objekata za obavljanje veterinarske djelatnosti, proizvodnjom sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenim jajnim stanicama, proizvodnjom jaja za nasad, mrijestilištima, stočnim sajmištima i tržnicama, glede udovoljavanja veterinarsko-zdravstvenim uvjetima,
- 12) ostacima štetnih tvari (reziduama), u životnjama i proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni ljudskoj prehrani,
- 13) provedbom mjera zaštite okoliša od negativnih utjecaja vezanih uz zaštitu zdravlja životinja, uzgoj životinja i obradbu, preradbu, pohranu i promet životinjskih proizvoda,
- 14) neškodljivim uklanjanjem i iskorištavanjem životinjskih lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata,
- 15) radom dijagnostičkih i analitičkih laboratorijskih i veterinarskih zaštite okoliša,
- 16) proizvodnjom i skladištenjem sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih stanic i provedbom umjetnoga osjemenjivanja životinja,
- 17) izvoznim klaonicama i drugim izvoznim objektima i objektima za obradbu, preradbu i pohranu mesa i drugih proizvoda životinjskoga podrijetla, namijenjenih prehrani ljudi.

Članak 134.

U provedbi inspekcijskog nadzora iz članka 133. ovoga Zakona republički veterinarski inspektor ima pravo i obvezu:

- 1) privremeno zabraniti promet životinja, te promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla i predmeta kojima se mogu prenijeti uzročnici zaraznih bolesti u slučaju sumnje na zaraznu bolest,
- 2) privremeno zabraniti ili ograničiti promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla ako se posumnja u njihovu zdravstvenu ili higijensku ispravnost,
- 3) narediti uklanjanje nedostatka u objektima, koji glede izgradnje, tehničkih uređaja, tehnološke opreme, načina rada, higijene i veterinarske zaštite okoliša ne udovoljavaju propisanim uvjetima,

- 4) zabraniti uporabu objekata iz točke 3. ovoga članka ako se u određenom roku ne otklone utvrđeni nedostaci,
- 5) zabraniti promet veterinarskih lijekova i otrova, ako se promet obavlja protivno odredbama posebnih zakona,
- 6) zabraniti promet i uporabu stočne hrane i dodataka stočnoj hrani za koje se utvrdi da su škodljivi po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi,
- 7) narediti neškodljivu utilizaciju ili neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata,
- 8) zabraniti obavljanje djelatnosti veterinarskim organizacijama, ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima glede prostora, stručnih djelatnika i opreme ili nemaju suglasnost ravnatelja za početak obavljanja djelatnosti,
- 9) uzimati uzorce proizvoda životinjskog podrijetla, sjemena za umjetno osjemenjivanje, lijekove i druge predmete, radi ispitivanja njihove veterinarsko-zdravstvene ispravnosti i kakvoće,
- 10) poduzimati i druge radnje za koje je ovlašten posebnim propisima i prema ukazanim potrebama.

3. Granični veterinarski inspektor

Članak 135.

U provedbi inspekcijskog nadzora granični veterinarski inspektor provodi veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu nad uvozom, izvozom i provozom pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla, stočne hrane, te sirovina i aditiva što služe za proizvodnju stočne hrane, lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava koji se rabe u veterinariji, sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih stanica i predmeta kojima se mogu prenositi uzročnici zaraznih bolesti životinja u prometu preko granice Republike Hrvatske.

Članak 136.

(1) Granični veterinarski inspektor u provedbi inspekcijskog nadzora ima pravo i obvezu:

1. obaviti veterinarsku kontrolu pošiljaka iz članka 63., 66., 67., 68. i 71. ovoga Zakona i pratećih isprava,
 2. pregledati prateće isprave i utvrditi njihovu valjanost, provjeriti sukladnost podataka o podrijetlu i identitetu s oznakama životinja odnosno proizvoda te jamstva koja zahtijevaju propisi Republike Hrvatske,
 3. obaviti pregled pošiljke koja se uvozi, izvozi, provozi ili se privremeno skladišti glede provjere uvjeta prijevoza, pakiranja proizvoda te zdravstveno stanje životinja odnosno zdravstvene ispravnosti proizvoda,
 4. pregledati poslovne knjige i isprave pravnih i fizičkih osoba u svezi s provođenjem odredaba članka 63. do 71. ovoga Zakona,
 5. voditi evidenciju izvoznih, uvoznih i provoznih pošiljaka pri prijelazu granice Republike Hrvatske,
 6. nadzirati skladišta na graničnim prijelazima te carinska i druga skladišta namijenjana privremenom skladištenju neocarinjene robe iz uvoza ili robe u provozu,
 7. nadzirati provođenje dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije u objektima iz točke 6. ovoga članka,
 8. izvješćivati Upravu o saznanjima glede pojave i kretanja zaraznih bolesti životinja u susjednim i drugim zemljama,
 9. obavljati veterinarsku kontrolu izvoznih, uvoznih i provoznih pošiljaka koje se pretovaruju ili privremeno skladište na graničnom prijelazu,
 10. obavljati i druge poslove prema ovome Zakonu i propisima donesenim na temelju njega i prema pokazanim potrebama.
- (2) Način obavljanja veterinarske kontrole na graničnom prijelazu, carinskom i drugim skladištima namijenjenim

privremenom skladištenju robe iz uvoza i provoza, evidenciju o uvozu, izvozu i provozu, način uzimanja dijagnostičkog materijala za laboratorijska ispitivanja i druga prava i obveze graničnog veterinarskog inspektora propisuje ministar.

Članak 137.

(1) U obavljanju poslova veterinarske kontrole iz članka 136. ovoga Zakona, granični veterinarski inspektor ima pravo i obvezu:

1. zabraniti uvoz, izvoz ili provoz pošiljaka iz članka 63. do 71. ovoga Zakona:

- ako uvoz i provoz nije odobren rješenjem iz članka 68. stavka 1. ovoga Zakona,
- ako pošiljka ili prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim uvjetima,
- ako pregledom utvrdi, da je pošiljka zaražena, sumnjiva na zarazu ili da potječe iz zaraženog područja,
- ako utvrdi da roba koja je predmet pošiljke iz uvoza, nije proizvedena u izvoznom objektu ili objektu kojega je odobrio ministar,
- ako utvrdi da pošiljka nema propisanu svjedodžbu (certifikat) ili svjedodžba (certifikat) nije pravilno ispunjena podacima,
- ako utvrdi, da pošiljka može ugroziti zdravlje ljudi i životinja te, da je izravno ugrožena dobrobit životinja,
- ako utvrdi da su životinjski proizvodi i životinjska hrana higijenski neispravni,
- ako životinje i proizvodi nisu obilježeni na propisan način te se ne može utvrditi identitet i sukladnost između isprava i životinja odnosno životinjskih proizvoda ili druge robe u pošiljci,
- ako utvrdi, da životinjski proizvodi namijenjeni ljudskoj prehrani i hranidbi životinja sadrže radioaktivne tvari i rezidue u količinama iznad dopuštenih.

2. privremeno zabraniti uvoz, izvoz i provoz pošiljaka iz članka 63. do 71. ovoga Zakona, ako treba otkloniti nedostatke na pošiljci ili ispravi koja je prati,

3. narediti privremeno uskladištenje pošiljke iz članka 63. do 71. ovoga Zakona u registriranom skladištu, ako je zbog utvrđene sumnje tijekom pregleda, potrebito laboratorijski provjeriti zdravstveno stanje odnosno zdravstvenu ispravnost pošiljke,

4. u dogovoru s uvoznikom, prijevoznikom odnosno korisnikom pošiljke:

- vratiti pošiljku u određenom vremenskom razdoblju,
- uputiti pošiljku u zemlju gdje to dopušta nadležna veterinarska vlast i veterinarsko-zdravstveni uvjeti,
- dopustiti da se proizvodi upotrijebe u druge svrhe osim za ljudsku prehranu,
- uništiti pošiljku.

5. oduzeti i neškodljivo uništiti pošiljke iz članka 63., 66., 67., 68. i 71. ovoga Zakona od osoba koje nedopušteno prelaze granicu Republike Hrvatske,

6. narediti dezinfekciju prijevoznih sredstava te objekata i opreme na graničnom prijelazu,

7. zabraniti korištenje objekata na graničnom prijelazu, ako nisu u skladu s propisanim uvjetima,

8. zabraniti uporabu prijevoznih sredstava za prijevoz pošiljaka iz članka 63., 66., 67., 68. i 71. ovoga Zakona, ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima,

9. naređiti da se otklone nepravilnosti u prometu pošiljaka na graničnom prijelazu,
10. zabraniti korištenje životinjske hrane, vode i stelje namijenjene ishrani životinja iz pošiljke, ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima,
11. privremeno oduzeti pošiljku, u svezi s kažnjivom radnjom i prekršajem,
12. naređiti poduzimanje i drugih mjera u skladu s ovim Zakonom i obvezama po međunarodnim ugovorima o zaštiti životinja.

(2) Radnje iz točke 5. stavka 1. ovoga članka provodi veterinarski inspektor u Veterinarskom uredu na čijem su području otkrivene pošiljke koje su na nedozvoljen način prešle granicu Republike Hrvatske.

(3) Način obavljanja radnji iz točke 4., 5. i 11. stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

4. Županijski i gradski veterinarski inspektor

Članak 138.

U provedbi inspekcijskog nadzora županijski, odnosno gradski veterinarski inspektor:

1. nadzire rad veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarske službe u obavljanju veterinarske djelatnosti,
2. nadzire provođenje mjera iz članka 11. i 12. ovoga Zakona,
3. nadzire uzgoje i proizvodnju životinja; životinja u prometu; klanje životinja i životinjske proizvode; objekte za klanje životinja, proizvodnju, obradbu, preradbu, uskladištenje i promet životinjskih proizvoda, promet sirovih koža; proizvodnju i promet stočne hrane i sirovina za proizvodnju stočne hrane, objekte i opremu za proizvodnju stočne hrane, otpadne životinjske tvari, vodu za napajanje životinja i proizvodnju životinjskih proizvoda; uzima uzorke dijagnostičkog materijala za laboratorijske pretrage i naređuje mјere za sprečavanje i suzbijanje zaraznih i drugih bolesti životinja, odnosno sprečavanje onečišćenja životinjskih proizvoda i stočne hrane te nadzire provođenje mjera za zaštitu ljudi od zoonoza i zdravstveno neispravnih životinjskih proizvoda namijenjenih ljudskoj prehrani,
4. obavlja nadzor nad životnjama, na sajmovima, tržnicama, burzama, dogonima, otkupnim mjestima, izložbama i javnim smotrama te mjestima za utovar, pretovar i istovar životinja,
5. obavlja nadzor nad ljekarnama, prometom lijekova, otrova i sredstava za dezinfekciju, dezinfekciju i deratizaciju,
6. obavlja nadzor nad radom objekata za utilizaciju i neškodljivo uklanjanje lešina i otpadne životinjske tvari, provođenjem mjera veterinarske zaštite okoliša, kao i nadzor nad čišćenjem i dezinfekcijom objekata i prijevoznih sredstava za životinje i životinjske proizvode,
7. obavlja nadzor nad pošiljkama u prometu na domaćem tržištu kod utovara, pretovara i istovara odnosno nadzor kod istovara i pretovara, pošiljaka iz uvoza,
8. obavlja nadzor nad radom ovlaštenih veterinara te izvješće Upravu o radu ovlaštene veterinarske organizacije,
9. obavlja nadzor nad izdavanjem svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja i uplati naplaćenih naknada kao i nadzor nad izdavanjem druge propisane dokumentacije te nadzor nad obavljanjem veterinarsko-zdravstvenih pregleda i kontrole i izdavanjem propisane dokumentacije i naplate naknada za te pregledne,
10. pregledava poslovne knjige koje se odnose na provođenje propisa o obavljanju veterinarske djelatnosti, zdravstvenoj ispravnosti životinjskih proizvoda, propisa o stavljanju lijekova u promet na malo i propisa o mjerama za promicanje stočarstva i poticajnih mjeru,
11. provodi veterinarsko-zdravstvenu kontrolu dezinfekcije prijevoznih sredstava kojima su otpremane pošiljke životinja, životinjskih proizvoda ili otpadne životinjske tvari,
12. izdaje uvjerenja o udovoljavanju propisanim uvjetima objekata namijenjenih provođenju karantenskih mjeru za pošiljke životinja i životinjskih proizvoda iz uvoza, obavlja nadzor nad provedbom propisanih mjer u karanteni za

uvezene životinje, te donosi rješenje o zatvaranju ili produživanju karantene, odnosno dalnjem postupku sa životinjama ili životinjskim proizvodima,

13. provodi i druge propisane mjere kada je ugroženo zdravlje životinja, zdravstvena ispravnost životinjskih proizvoda i stočne hrane,

14. obavlja poslove veterinarsko-zdravstvenog nadzora koji se odnose na inspekciju životinja i inspekciju namirnica na području županije, za koje prema odredbama ovoga Zakona nije utvrđena nadležnost veterinarske inspekcije,

15. obavlja i druge poslove za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima i prema ukazanim potrebama.

Članak 139.

Županijski, odnosno gradski veterinarski inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora ima pravo i obvezu zabraniti uporabu nastambi za životinje i drugih objekata, zgrada, prostorija, opreme i uređaja za koje nisu utvrđeni veterinarskozdravstveni uvjeti, odnosno zabraniti rad ako se započe s radom ili obavlja djelatnost prije no što se, u skladu s odredbama ovoga Zakona, utvrdilo da udovoljavaju propisanim uvjetima.

5. *Ovlašteni veterinar*

Članak 140.

(1) Ovlašteni veterinar je veterinar ovlašten za obavljanje poslova državne uprave, koji su preneseni na ovlaštene veterinarske organizacije osim za potrebe veterinarske organizacije u kojoj je zaposlen.

(2) Za ovlaštenog veterinara iz stavka 1. ovoga članka može se ovlastiti osoba koja pored udovoljavanja posebnih uvjeta iz članka 119. točke 1. i 2. ovoga Zakona, ima najmanje tri godine radnog iskustva u struci nakon položenog državnog stručnog ispita.

(3) Ovlaštenog veterinara na prijedlog ovlaštene veterinarske organizacije imenuje i razrješuje ravnatelj.

(4) Ovlašteni veterinar ima službenu iskaznicu čiji oblik i sadržaj te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama propisuje ministar.

Članak 141.

(1) Ovlašteni veterinar obavlja veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu nad životinjama, proizvodima životinjskog podrijetla, objektima, opremom i sredstvima koja mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti životinja ili na drugi način ugrožavati njihovo zdravlje, te nad provođenjem naređenih mjera za otkrivanje, sprječavanje i suzbijanje zaraznih bolesti životinja i nad životinjama za klanje, mesom i ostalim proizvodima životinjskog podrijetla koji su namijenjeni za prehranu ljudi.

(2) U obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga članka, ovlašteni službeni veterinar ima pravo i obvezu:

1. obavljati veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu životinja za klanje, proizvoda životinjskog podrijetla, otpadne životinske tvari namijenjene utilizaciji, objekata, opreme za klanje životinja, obradbu, preradbu i pohranu životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari, kad je njihov pregled obvezan na način propisan ovim Zakonom i drugim propisima,

2. obavljati veterinarsko-zdravstveni pregled i kontrolu pošiljaka životinja, životinjskih proizvoda, otpadne animalne tvari te prateće dokumentacije za te pošiljke pri utovaru, pretovaru i istovaru u unutarnjem prometu, uvoznih pošiljaka pri istovaru i pretovaru te izvoznih pošiljaka pri utovaru i pretovaru,

3. obavljati kontrolu životinjskih proizvoda i prateće dokumentacije u prometu radi provjere, da li su obavljeni obvezni veterinarsko-zdravstveni pregledi,

4. izdavati svjedodžbe, potvrde o zdravstvenoj ispravnosti životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari te međunarodne svjedodžbe (certifikate) za pošiljke namijenjene izvozu,

5. provoditi obvezno označivanje životinja te voditi propisanu evidenciju o označivanju životinja,
6. uzimati dijagnostički materijal od životinja, uzorke životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari radi ispitivanja zdravstvenog stanja životinja, odnosno zdravstvene ispravnosti životinjskih proizvoda,
7. zabraniti klanje životinja i proizvodnju životinjskih proizvoda ako postoji sumnja da su životinje zaražene odnosno da su životinjski proizvodi ili aditivi za proizvode onečišćeni i zdravstveno neispravni,
8. zabraniti uporabu prostorija, opreme i uređaja za klanje životinja i proizvodnju životinjskih proizvoda ako ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, dok se ne ispune propisani uvjeti,
9. zabraniti utovar, pretovar ili istovar, odnosno otpremu životinja, životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari, ako se prilikom veterinarsko-zdravstvenog pregleda utvrdi da je pošiljka zaražena ili se posumnja da je onečišćena, ako potječe iz zaraženog područja, ako ne udovoljava drugim propisanim uvjetima glede zdravstvene ispravnosti, ako je ne prati propisana i uredna dokumentacija te ako prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima,
10. privremeno zabraniti promet i uporabu životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari ako se prilikom veterinarsko-zdravstvenog pregleda posumnja u njihovu zdravstvenu ispravnost,
11. naređiti da se životinjski proizvodi koji su prilikom veterinarsko-zdravstvenog pregleda proglašeni neupotrebljivim za ljudsku prehranu, označe i proglose neupotrebljivima i da se učine neškodljivima,
12. naređiti otklanjanje nedostataka utvrđenih veterinarsko-zdravstvenim pregledom i kontrolom,
13. naređiti karantenu za životinje zatečene u prometu bez obvezne i ispravne dokumentacije, za životinje koje nisu označene na propisani način ili iste životinje ako ne pokazuju znakove oboljenja u slučaju da ne postoje uvjeti stavljanja u karantenu ili je takovo rješenje jeftinije, uputiti na klanje pod posebnim uvjetima u najbližu klaonicu te o istome izvjestiti Veterinarski ured.

(3) Iznimno, veterinarsko-zdravstvene preglede i kontrolu životinja, životinjskih proizvoda i otpadne životinske tvari, proizvedenih u okviru drugih registriranih djelatnosti ovlaštenih veterinarskih organizacija, obavlja Veterinarski ured.

Članak 142.

Odredbe koje se odnose na postupak i donošenje upravnih rješenja veterinarskih inspektora odgovarajuće se primjenjuju i na ovlaštene veterinarne.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 143.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:
 1. ako ne izvrši jednu ili više preventivnih mjera da bi se spriječila pojava ili utvrdilo postojanje zarazne bolesti (članak 11.),
 2. ako ne poduzme neku od mjera naređenih na temelju stavka 1. članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,
 3. ako ne provede mjere iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona,
 4. ako objekti u kojima se prerađuju i skladište životinjski proizvodi rade suprotno odredbi članka 41. stavka 4. ovoga Zakona,
 5. ako izda svjedodžbu suprotno članku 52. stavku 5. ovoga Zakona,
 6. ako stavi u promet proizvode životinskog podrijetla koji su namijenjeni prehrani ljudi a sadrže u količinama većim od dopuštenih zagađivače biološkoga ili kemijskoga podrijetla škodljive za ljudsko zdravlje (članak 78. stavak 2.),

7. ako otpočne s radom bez rješenja kojim je utvrđeno da udovoljava propisanim uvjetima za početak rada (članak 83. stavak 5.),

8. ako obavlja poslove suprotno članku 85. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 8.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 144.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. ako na zahtjev posjednika životinje ne pruži odgovarajuću veterinarsku pomoć (članak 5. stavak 1.),

2. ako obavlja poslove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije bez prethodnog ovlaštenja (članak 13. stavak 3. i 4.),

3. ako ne nabavi, ne uskladišti i ne kontrolira imunogenost cjepiva (članak 14. stavak 1.),

4. ako koristi objekt iz članka 18. stavka 1. ovoga Zakona koji ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima,

5. ako koristi objekte iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona koji ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima,

6. ako koristi izvoznu klaonicu i objekte iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona koji ne udovoljavaju veterinarsko-zdravstvenim uvjetima države uvoznice, a klaonice za klanje životinja iz uvoza i posebnim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (članak 19. stavak 2.),

7. ako gradi i rekonstruira objekte iz članka 19. stavka 1. i 2. ovoga Zakona bez prethodno pribavljene dozvole iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona,

8. ako koristi ili rabi objekte protivno članku 21. stavku 1. ovoga Zakona,

9. ako proizvodi, stavlja u promet i uporablja životinjsku hranu, životinjske proizvode namijenjene ishrani životinja i sirovine koje služe za njihovu proizvodnju protivno članku 24. stavku 2. ovoga Zakona,

10. ako obavlja laboratorijske pretrage uzoraka životinjske hrane, sirovina i aditiva bez udovoljavanja propisanim uvjetima (članak 130. stavak 2.),

11. ako koristi objekte za proizvodnju životinjske hrane i sirovina, mješaonice i objekte za uskladištenje koji ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i nema rješenje o udovoljavanju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (članak 25. stavak 1. i 3.),

12. ako muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i za prirodni pripust, ili rasplodnjaci i plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih stanica (embrija), nisu slobodni od zaraznih i nametničkih bolesti (članak 26. stavak 2.),

13. ako koristi objekt za dobivanje, razrjeđivanje i pripremu životinjskoga sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica koji ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i nema rješenje da udovoljava veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (članak 27. stavak 1. i 3.),

14. ako stavi u promet goveđe, ovčje i kozje kože prije pretrage na bedrenicu (askolizacija) (članak 30. stavak 2.),

15. ako ne prijavi pojavu zarazne bolesti ili pojavu znakova po kojima se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne bolesti te ne izolira oboljelu životinju ili lešinu do veterinarskog pregleda ili dok se ne isključi sumnja na pojavu zarazne bolesti (članak 36.).

16. ako ne prijavi sumnju na zaraznu bolest Veterinarskom uredu (članak 37. stavak 1.),

17. ako izda svjedodžbu bez dokaza o izvršenim naređenim mjerama te dijagnostičkim i drugim pretragama (članak 53. stavak 3.),
 18. ako utovari, pretovari i istovari pošiljke životinja, životinjskih proizvoda i otpadnu životinsku tvar, koja se otprema prijevoznim sredstvom te ako kopitare i papkare otprema pješice izvan epizootiološkog područja bez obveznog veterinarsko-zdravstvenog pregleda (članak 55. stavak 1.),
 19. ako obavi utovar ili pretovar pošiljke iz članka 55. stavka 1. ovoga Zakona suprotno članku 56. stavku 1. ovoga Zakona,
 20. ako obavi promet i istovar pošiljke suprotno članku 56. stavku 2. ovoga Zakona,
 21. ako uvozi, izvozi i provozi pošiljke životinja, životinske proizvode i druge robe koje u svojem sastavu sadrže životinske proizvode, sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice, jaja za nasad, životinsku hranu uključujući i hranu poljoprivrednog podrijetla i stelju, sirovine i aditive što služe za proizvodnju životinske hrane, pošiljke lijekova i drugih predmeta kojima se može prenosi zarazna bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja i izvan određenih graničnih prijelaza (članak 63. stavak 1.),
 22. ako pošiljke životinja, životinjskih proizvoda i druge robe koje u svojem sastavu sadrže životinske proizvode, sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice te jaja za nasad koje se uvoze ili izvoze pri utovaru i pretovaru nisu podvrgnuti obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli (članak 66. stavak 1. i 2.),
 23. ako životinje, mesne proizvode i objekte ne podvrgne veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli (članak 73. stavak 1., 3., 4., 5. i 8.),
 24. ako kopitare i goveda ne podvrgne veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. ovoga Zakona (članak 74. stavak 1.),
 25. ako kolje životinje iz članka 2. točke 2. ovoga Zakona čije je meso namijenjeno javnoj potrošnji ili za izvoz, ako obrađuje ili prerađuje meso, ribu, mljeko ili jaja, ili druge proizvode životinskoga podrijetla namijenjene javnoj potrošnji ili izvozu, ili ako skladišti životinske proizvode, u objektu koji ne udovoljava propisanim uvjetima (članak 76. stavak 1.),
 26. ako životinje, životinske proizvode, meso te druge sirovine, aditive i dodatne sastojke koji služe u proizvodnji proizvoda životinskoga podrijetla namijenjenih prehrani ljudi koji su prosuđeni zdravstveno ili higijenski neispravnim, ne obilježi, ne zaplijeni i neškodljivo ne ukloni (članak 77.),
 27. ako za obavljeni veterinarsko-zdravstveni pregled ne plaća naknadu (članak 108. stavak 1.).
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 6.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 145.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:
 1. ako ovlaštena veterinarska organizacija ne obavi dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju (članak 13. stavak 4.),
 2. ako ne označi životinju (članak 16.),
 3. ako drži i postupa sa psima, divljim životnjama i zvjerima na način suprotan članku 17. stavku 8. ovoga Zakona,
 4. ako stavlja u promet sol koja nije jodirana (članak 24. stavak 3.),
 5. ako odbije snositi troškove analize ili superanalize iz članka 129. stavka 4. ovoga Zakona,
 6. ako sajmovi, tržnice, dražbe i druga mjesta za trgovinu životnjama te objekti i mjesta za izložbe i športska natjecanja i javne smotre nisu pod nadzorom i kontrolom veterinarske inspekcije i ako ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (članak 28. stavak 1.),

7. ako na sajmu, tržnici, izložbama, dogonima i drugim otkupnim mjestima, te na javnim smotrama izlaže životinje koje nisu zdrave (članak 28. stavak 2.),
8. ako nema prethodne suglasnosti i dozvole Veterinarskog ureda za održavanje izložbi, športskih natjecanja i drugih priredbi sa životinjama te za prodaju životinja i proizvoda životinjskoga podrijetla izvan poslovnih prostorija (članak 29.),
9. ako sirove kože kopitara i papkara zaklanih bez veterinarsko-zdravstvenog pregleda ili sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća ne skladišti u posebnim prostorijama (članak 30. stavak 1.),
10. ako ne vodi evidenciju o podrijetlu otkupljenih sirovih koža (članak 30. stavak 3.),
11. ako se otkup, smještaj ili uskladištenje sirovih koža koristi objekt ili prostorije, koji ne ispunjavaju propisane uvjete (članak 31. stavak 2.),
12. ako lešine, klaoničke otpatke, konfiskate i valioničke otpatke ne učini neškodljivima u objektima za utilizaciju (članak 32. stavak 1.),
13. ako objekti i mjesta za sakupljanje i neškodljivo uklanjanje ili utilizaciju, te prijevozna sredstva nisu pod nadzorom veterinarske inspekcije i ne udovoljavaju propisanim uvjetima (članak 32. stavak 7.),
14. ako ne osigura preuzimanje i prijevoz lešina, klaoničkih otpadaka, konfiskata i valioničkih otpadaka radi neškodljivog uklanjanja (članak 34. stavak 1.),
15. ako se ne odazove pozivu za sudjelovanje u radu skupina u slučajevima iz članka 42. stavka 3. i članka 43. ovoga Zakona (članak 45. stavak 2.),
16. ako nema svjedodžbe (članak 52. stavak 1. i 2.),
17. ako ne vodi propisani upisnik (članak 53. stavak 3.),
18. ako ne vodi propisani upisnik (članak 52. stavak 4.),
19. ako ne prijavi utovar, pretovar ili istovar pošiljaka nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji (članak 53. stavak 2. i 3.),
20. ako prijevozno sredstvo kojim su otpremljene pošiljke iz članka 53. ovoga Zakona nije nakon istovara, a u slučajevima što ih odredi ovlašteni veterinar i prije utovara, očišćeno i dezinficirano pod veterinarsko-zdravstvenim nadzorom (članak 59. stavak 1.),
21. ako kopitari i papkari nisu pojedinačno i trajno označeni službenim oznakama, a kontejneri, palete, paketi i stokinete s proizvodima, ili spremnici sa živom ribom i ambalaža s utovarenim žabama, rakovima, pijavicama i mekušcima službeno numeriranom naljepnicom i kontrolnim brojem objekta (članak 64. stavak 1.),
22. ako se pošiljke uvoze suprotno članku 68. stavku 1. i 6. ovoga Zakona,
23. ako se veterinarski lijekovi uvoze bez suglasnosti Uprave (članak 68. stavak 2.),
24. ako uvezene životinje ne drže u karanteni radi pretraživanja (članak 69. stavak 1.),
25. ako se životinje uvezene radi klanja ne zakolju u roku tri dana nakon prijelaza granice Republike Hrvatske i ako se ne kolju u klaonicama koje udovoljavaju propisanim uvjetima (članak 69. stavak 4.),
26. ako ne snosi troškove iz članka 70. stavka 3. ovoga Zakona,
27. ako ne prijavi klanje životinja nadležnoj ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji najkasnije 24 sata prije klanja (članak 74. stavak 2.),
28. ako mlječne proizvode, jaja i med, namijenjene javnoj potrošnji na tržnicama ne podvrgne veterinarsko-zdravstvenom pregledu i kontroli iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona (članak 74. stavak 3.),

29. ako životinju kolje suprotno članku 75. stavku 1. ovoga Zakona,
30. ako posjednik klaonice ne primi na klanje bolesnu životinju ili na obradu iz nužbe zaklanu životinju uz predočenje uputnice (članak 75. stavak 3.),
31. ako se posjednici životinja, veterinarski djelatnici i proizvođači životinjskih proizvoda ne pridržavaju preventivnih mjera kod uporabe tvari koje ostavljaju rezidue (članak 78. stavak 1.),
32. ako u područjima koja su proglašena zaraženima od trihineloze ne kolje svinje u klaonici ili ne osigura veterinarsko-zdravstveni pregled svinja i u slučaju kada je njihovo meso i mesni proizvodi dobiveni njegovom preradom, namijenjeno potrošnji u vlastitom kućanstvu (članak 79.),
33. ako čini bilo koju radnju suprotno članku 80. ovoga Zakona,
34. ako ne vodi propisanu evidenciju i dokumentaciju (članak 85. stavak 1. točka 8.),
35. ako ne primi vježbenika na vježbenički staž (članak 103. stavak 2.),
36. ako ne dostavlja propisana izvješća (članak 100. stavak 1. i 2.),
37. ako ne plati naknadu za izdanu svjedodžbu (članak 108. stavak 1.),
38. ako ne snosi troškove iz članka 112. i 113. ovoga Zakona,
39. ako ne postupi po rješenju veterinarskog inspektora (članak 122. stavak 1.),
40. ako onemogućuje veterinarskog inspektora u obavljanju nadzora ili mu ne pruži potrebite obavijesti i podatke (članak 120.),
41. ako u propisanom roku ne uskladi svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na osnovi njega (članak 149.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 5.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 146.

Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba:

- 1) ako psa ne podvrgne propisanim ili naređenim mjerama ili ako ne nosi propisani znak (članak 17. stavak 2.),
- 2) ako ne prijavi nabavku, otuđenje ili nestanak psa (članak 17. stavak 5.).

Članak 147.

(1) Za prekršaje iz članka 143. do 145. ovoga Zakona izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja predmeta koji su upotrijebljeni u izvršenju prekršaja ili su pribavljeni odnosno nastali prekršajem.

(2) Za prekršaj iz članka 143. ovoga Zakona počinjenog drugi puta, uz novčanu kaznu izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja dozvole za obavljanje djelatnosti u trajanju do tri godine, a za prekršaj počinjen treći puta, uz novčanu kaznu izreći će se i mjera oduzimanja dozvole za obavljanje djelatnosti u trajanju od šest godina.

Članak 148.

(1) Diplomirani veterinar koji započne privatnu veterinarsku praksu bez rješenja ravnatelja iz članka 83. stavka 5. ovoga Zakona kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom od 15.000,00 do 30.000,00 kuna.

(2) Fizička osoba koja nije diplomirani veterinar, a protivno odredbama ovoga Zakona provodi mjere zaštite zdravlja životinja kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 7.000,00 do 20.000,00 kuna.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 149.

- (1) Postojeće veterinarske stanice, Veterinarski fakultet, Hrvatski veterinarski institut, Centar za reprodukciju u stočarstvu Hrvatske i Hrvatska veterinarska komora, dužni su uskladiti svoje akte, rad i poslovanje s odredbama ovoga Zakona do 31. prosinca 1997.
- (2) Veterinarske stanice iz stavka 1. ovoga članka koje obavljaju poslove iz članka 85. stavka 2. ovoga Zakona, nastavljaju obavljati te poslove do dobivanja ovlasti, a najdulje do 31. prosinca 1997.
- (3) Fizičke osobe koje su do stupanja na snagu ovoga Zakona obavljale veterinarsku djelatnost samostalno osobnim radom u specijaliziranoj veterinarskoj ambulanti i specijaliziranoj klinici za mesojede i druge male životinje te pravne i fizičke osobe što su u vlastitim objektima specijalizirane stočarske proizvodnje obavljale poslove zdravstvene zaštite životinja, dužne su uskladiti svoje akte, rad i poslovanje s odredbama ovoga Zakona do 31. prosinca 1997. a u protivnom prestaju radom.
- (4) Ovlašteni veterinarski inspektorji u veterinarskim stanicama iz stavka 2. ovoga članka nastavljaju s radom kao ovlašteni veterinari sukladno ovome Zakonu, dok ravnatelj ne odluči drugčije.
- (5) Do osnivanja Fonda za zdravstvenu zaštitu životinja, poslove iz njegove nadležnosti obavljat će Ministarstvo, a sredstva prikupljena na temelju članka 108., članka 109. stavka 2. i članka 114. ovoga Zakona koja su prihod Fonda, prihod su državnog proračuna i vode se na posebnom računu Ministarstva a koriste se za namjene iz članka 110. ovoga Zakona.
- (6) Sredstva iz članka 114., namijenjena suzbijanju osobito opasnih zaraznih bolesti iz članka 8., ovoga Zakona, osiguravaju se u državnom proračunu od 1. siječnja 1998.

Članak 150.

- (1) Vlada Republike Hrvatske u roku 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ustrojiti će Veterinarske uredi, kao područne jedinice Ministarstva.
- (2) Danom stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka nadležni uredi županija i nadležni ured Grada Zagreba, prestaju obavljati poslove veterinarstva.
- (3) Danom stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo preuzima službenike i namještenike u uredima iz stavka 2. ovoga članka, zatečene na obavljanju poslova veterinarstva.
- (4) Djelatnicima iz stavka 3. ovoga članka, koji ne budu raspoređeni na rad u Ministarstvu, prestaje radni odnos na temelju propisa kojima se uređuju položaj, prava, obveze i odgovornosti državnih službenika.

Članak 151.

Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na sve započete postupke u kojima nije, do stupanja na snagu ovoga Zakona, donijeto konačno rješenje.

Članak 152.

- (1) Propise za čije je donošenje ovlašten, ministar će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, ostaju na snazi propisi doneseni za provedbu Zakona o zdravstvenoj zaštiti životinja i veterinarskoj djelatnosti ("Narodne novine", br. 52/91., 64/91., 26/93. i 29/94.), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 153.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zdravstvenoj zaštiti životinja i veterinarskoj djelatnosti ("Narodne novine", br. 52/91., 64/91., 26/93. i 29/94.) i članak 4. Zakona o određivanju poslova iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave i uprave ("Narodne novine", br. 75/93.).

Članak 154.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa: 322-01/95-01/08

Zagreb, 18. lipnja 1997.

ZASTUPNIČKI DOM
SABORA REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednik
Zastupničkog doma Sabora
akademik Vlatko Pavletić, v. r.